

ПРОТОКОЛ

№ 158

гр. Варна, 28.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна П. Петрова
Съдия: Станчо Р. Савов
Съдебни П. Светославов Петров
заседатели: Живко Д. Русев
Светла Неделчева Каракостова

при участието на секретаря Десислава Ц. Величкова и прокурора Р. Б. Л.

Сложи за разглеждане докладваното от Румяна П. Петрова Наказателно дело от общ характер № 20203100201202 по описа за 2020 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

РЕЗЕРВЕН ЗАСЕДАТЕЛ: ПЛАМЕН ВИТАНОВ

ПОДСЪДИМИЯТ К. В. Б., редовно призован, явява се лично, като се води от Затвора - Варна и с **адв. П. Н. и адв. Д. И.**, редовно упълномощени и приети от съда от преди, и със **защитникът В. Б.**, приет от съда от преди.

ПОДСЪДИМИЯТ ГР. АНГ. К., редовно призован, явява се лично и с **адв. И. Т. и адв. Ю. Г.**, редовно упълномощени и приети от съда от преди.

ГРАЖДАНСКИТЕ ИЩЦИ И ЧАСТНИ ОБВИНИТЕЛИ:

ЕМ. Ж. Т., редовно призован, не се явява.

П. Ж. Н., редовно призована, явява се лично.

Ж. Т. Д., редовно призован, не се явява.

Д. П. Д., редовно призована чрез **адв. Г.**, не се явява.

Всички се представляват от **адв. В. Р.**, упълномощена от преди и преупълномощена от **адв. Г. Г.**, от днес за **Е. Т. и П. Н.**.

СВИДЕТЕЛКАТА В. Д. Ч. - редовно призована, явява се лично.

СВИДЕТЕЛЯТ АЛ. ХР. Т., води се от органите на РД "Охрана" - Варна, явява се

лично.

СВИДЕТЕЛЯТ П. АЛ. ДР., редовно призован, не се явява.

Съдът докладва постъпила молба от свидетеля, с която същия излага, че поради влошено здравословно състояние не може да се яви в днешно с.з., като сочи наличие на онкологично заболяване и поради епидемиологичната обстановка, която застрашава здравето му, както и лошо финансово състояние, не може да се яви. Прилага медицинска документация.

СВИДЕТЕЛКАТА В. Н. ДР., редовно призована по телефона, не се явява.

СВИДЕТЕЛЯТ К. ЗДР. К., редовно призован, явява се лично.

СВИДЕТЕЛКАТА Л. ВЛ. К., редовно призована, явява се лично.

СВИДЕТЕЛКАТА Св. В. П., нередовно призована, не се явява. Призовката е върната в цялост, непотърсена.

ВЕЩИТЕ ЛИЦА В. Н. СТ., редовно призован, явява се лично.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д. ИВ. Г., редовно призован, явява се лично.

ПРОКУРОРЪТ: Няма пречки да се даде ход на делото по отношение на явилите се лица.

АДВ.Р.: Да се даде ход на делото.

ГР.ИЩЕЦ и Ч.ОБВ.Н.: Да се даде ход на делото.

АДВ.Н.: Да се даде ход на делото.

АДВ.И.: Да се даде ход на делото.

АДВ.Т.: Да се даде ход на делото.

АДВ.Г.: Да се даде ход на делото.

ЗАЩИТНИКЪТ Б.: Да се даде ход на делото

ПОДС.Б.: Да се даде ход на делото.

ПОДС.К.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,
ПОРАДИ КОЕТО

О П Р Е Д Е Л И :

**ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ОТ ФАЗАТА НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ
СНЕ САМОЛИЧНОСТТА НА ЯВИЛИТЕ СЕ СВИДЕТЕЛИ:**

СВИДЕТЕЛКАТА В.Д. ЧЕРНЕВА – М., ЕГН *****, живуща в гр.Варна,

българска гражданка, с полувисше образование, омъжена, неосъждана, работи, без родство със страните.

СВИДЕТЕЛЯТ АЛ. ХР. Т., ЕГН *****, български гражданин, живущ в гр.София, със средно образование, неженен, неосъждан, не работи, без родство със страните.

СВИДЕТЕЛЯТ К. ЗДР. К., ЕГН *****, български гражданин, живущ в гр.София, с висше образование, женен, неосъждан, работи, без родство със страните.

СВИДЕТЕЛКАТА ЛИДИЯ В.ОВА К., ЕГН *****, живуща в гр. София, българска гражданка, със средно образование, омъжена, неосъждана, работи, без родство със страните.

Свидетелите са **ПРЕДУПРЕДЕНИ** за отговорността по чл.290 ал.1 НК, същите обещаха да говорят истината, след което на основание чл.273, ал.1 от НПК **СЕ ОТСТРАНИХА** от съдебната зала.

СНЕ САМИЛОЧНОСТТА НА ВЕЩИТЕ ЛИЦА:

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Д. ИВ. Г., 71 години, български гражданин, женен, неосъждан, с висше образование, без родство и дела със страните.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р В. Н. СТ., 47 години, с висше образование, неженен, неосъждан, без родство и дела със страните.

ПРЕДУПРЕДЕНИ за наказателната отговорност по чл.291 от НК. Същите обещават да дадат заключение по съвест и разбиране.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р С. Моля да бъде разпитан първи, тъй като съм служебно ангажиран. Ще пътувам за дело в Бургас.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Г.: Моля, със съгласието на страните, да бъде изслушан преди свидетелите, тъй като имам дело пред Апелативен съд в 10.00 часа.

Страните заявиха, че не се противопоставят да бъде променен реда на провеждане на съдебното следствие, като бъде изслушано заключението по СМЕ, изготвено от вещото лице В.С. преди разпита на свидетелите.

Съдът намира, че с оглед заявеното от вещото лице д-р С., че същият е служебно ангажиран, и със съгласието на страните, следва да бъде променен реда на съдебното следствие, като пристъпва към изслушването му по назначената СМЕ, преди разпита на свидетелите.

С оглед на което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОМЕНЯ реда на съдебното следствие, като пристъпва към изслушване на вещото лице по назначената СМЕ.

На основание чл.282, ал.1 от НК съдът прочита заключението по изготвената СМЕ за освидетелстване на подс.ГР. АНГ. К., находящо се в т.2, л.54 и 55 от ДП, изготвена от вещото лице д-р В. Н. СТ..

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р С.: Поддържам изцяло така изготвеното заключение.

Страните заявиха, че нямат въпроси към вещото лице и не възразяват заключението по така изслушаната експертиза да бъде приобщено към доказателствата по делото.

Съдът намира, че заключението по назначената СМЕ за освидетелстване на подс.К. следва да бъде приобщена към доказателствата по делото като относимо, като на вещото лице се изплати възнаграждение за изслушването му в размер на 35 лева от бюджета на съда, **ПОРАДИ КОЕТО**

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИБОЩАВА към доказателствата по делото заключението по назначената съдебно- медицинска експертиза, изготвена от вещото лице д-р В.С..

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на вещото лице за изслушване в размер на 35 лв./изд.р.к.ор./

АДВ.И.: Ние се противопоставяме на изслушването на вещото лице д-р Г. по така изготвените две експертизи към този момент, тъй като ще искаме нашият подзащитен да даде частични обяснения, след това да разпитаме д-р Г..

АДВ.Н.: Противопоставяме се да бъде изслушан сега д-р Г., нека първо чуем нашият подзащитен какво иска да заяви, и след това да изслушаме изготвените от вещото лице експертизи.

ПОДС.Б.: Желая да дам обяснения по делото за някои факти и обстоятелства.

Съдът намира, че с оглед липсата на съгласие, вещото лице д-р Г. следва да бъде разпитано след разпита на подсъдимия Б. и останалите свидетелите по делото, с оглед заявеното от последния, че желае да дава обяснения.

ПРИСТЪПВА КЪМ РАЗПИТ НА ПОДС.Б.:

ПОДС.Б.: Искам да дам частични обяснения по твърденията, които ще изложат свидетелите в днешното с.з.

ПРОКУРОРЪТ: С извинение, че прекъсвам подсъдимия, но не съм убеден доколко е възможно и допустимо четенето на обяснения, респективно свидетелски показания. Известно е, че е възможно свидетеля да си служи с бележки, но по повод на конкретни факти. Законът мълчи за обвиняемия, но според мен, четенето на обяснения е недопустимо, а ако Вие не считате така и го допуснете, моля да бъде упоменато изрично в протокола, че подсъдимия чете предварително изготвени писмени бележки.

АДВ.Н.: Право на защита на подсъдимия е да дава обяснения, каквито той започна да прави. След като свидетеля има право да ползва бележки, когато свидетелства, то това право още повече е застъпено и не е необходимо да бъде посочено в закона. Такова право има и подсъдимия и обвиняемия лице. Подобно възражение за мен е недопустимо, още повече, че този подсъдим отговаря по факти, които са изложени в един изключително обемен обв.акт. И след като това е така, как би могъл да се защити евентуално хронологично да подреди, и да защитава по всички факти на този обвинителен акт, ако не си служи с бележки. Да не говорим, че събитията и датата на деянието, са преди повече от 7 години и няма как тези факти да се интерпретират пред съда, без да се ползват бележки. Освен това, това са негови записки, ръчно написани. Това е в изключителното му право на защита и моля това възражение на прокурора да не се приема.

АДВ.И.: Присъединявам се изцяло към казаното от колегата.

ПРОКУРОРЪТ: Ако не възприемете идеята, че не е недопустимо гласните доказателствени средства да бъдат събирани чрез прочит на предварително приготвен текст, да отразите в протокола, че подсъдимия чете това, което ще каже.

АДВ.Н.: Това, което прави, е израз на правото му на лична защита, защото той няма как да се защитава в хода на съдебното следствие, освен като дава обяснения.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да влизам в спор, но ще кажа, че подс.Б. е написал „самопризнанията“ на свидетеля Маври...

АДВ.Р.: Аз се присъединявам към становището на прокурора.

АДВ.Т.: Безпредметно е да коментираме правата на подсъдимите – в това число правото да даде обяснения, да се ползва от бележки, които сам си е писал, или си е подготвил...

ПРОКУРОРЪТ: Това не са бележки, това е писмено изложение.

АДВ.Т.: Законодателят изрично е регламентирал правата на свидетеля, а правата на подсъдимото лице са още по-разширени в кръга на даване на обяснения, ползване от бележки, текстове и съдържание. Няма такова ограничение – нито в НПК, нито в съдебната практика има ограничение, че лицето може да ползва негови писмени бележки.

Съдът намира, че не са налице пречки подсъдимия Б. да ползва бележките, които предварително е написал, доколкото такава възможност законодателя е предоставил изрично на свидетеля, а не е предвидил изрично ограничение по отношение на подсъдимия, доколкото последното е по повод осъществяване правото му на защита.

С оглед на което следва да продължи разпита на подсъдимия Б., включително и дава възможност на същия да ползва предварително подготвените бележки.

Предвид изложеното и

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на прокурора по отношение на подс.Б..

ПОДС.Б.: Искам да заявя, че няма да отговарям на никакви въпроси от страните, включително и на съда

На първо място – по отношение на радиостанциите, които съм закупил от свид.А.Т., аз не отричам това обстоятелство, но категорично съм против казаното от Е. че радиостанциите са били кодирани, още повече, че те са иззети от полицията и това може да се провери лесно. Това са евтини китайски уоки-токита и такива евтини модели нямат възможност за кодиране, т.е. за допълнителна защита на радиочестотата.

Радиостанциите бяха предназначени за подарък на мой приятел - Р. Р. Н.. В по-ранен период от време бях подарил на Р. друг комплект от същия модел, тъй като по това време той държеше няколко бензиностанции и те му вършеха прекрасна работа, а също така е и член на ловна дружинка и ги използваше за лов. Тези апарати му вършеха добра работа и по тази причина той поиска да му дам още един комплект. Искам да кажа, че по никакъв начин тези радиостанции не могат да бъдат свързани с престъплението, което е извършено във Варна. Без да могат да бъдат кодирани, същите могат да бъдат използвани само за работни обекти, лов и разходка в гората. Това са любителски радиостанции с малко мощност и те не са забранени от закона за продажба и за тях не се изисква разрешително. Искам да благодаря на съда, че защитата ми се запозна с искания от нас диск на куриерската фирма „Европът“ и след разпечатка на файла, на ред 138, графа „Приети на склад“ отбелязана датата 19.02.2015г. с описание на пратката. Това ми помогна освен фактическата обстановка около тези радиостанции, да си спомня и точната дата на закупуването им.

На второ място искам да дам частични показания за това, което са казали на ДП двамата таксиметрови шофьори от фирмата „Yellow333“ АД. След като се запознах с материалите по делото установих, че ръководството на таксиметровата фирма е изпратило уведомление, че е търсило постъпили обаждания от тел. 0878311593 и са намерени такива на датите 12.02.2015 г. и 25.02.2015г. в кол-центърна на фирмата. За датата 12.02.2015г. началната точка е ул.“21 век“, а крайната точка е Централна Автогара. За датата 25.02.2015г. началната точка е ул.“21 век“, а крайната точка е хотел Рамада. Бих искал да

обясня за тези маршрути, но преди това ще кажа, че много неприятно впечатление ми направи в ДП изпратеното постановление за разпит по делегация от 12.10.2016 г. на двамата таксиметрови шофьори. В края на постановлението на текста, преди призоваването на свидетелите е посочено да се свържат с инспектор Б.П. от ОД-МВР-Варна. Така и не ми стана ясно защо по активно ДП на София трябва да се свържат с оперативен работник, а не с разследващ полицай и защо разследващи полицаи от София е трябвало да казват на свидетелите, че се води ДП за убийство.

Искам да кажа за двете дати – на 12.02.2015 г. имам някакви спомени, че Б. - моят работник ми се обади привечер към 19-20 часа на моя мобилен телефон, който завършва на ***593. Ние тъкмо бяхме седнали да вечеряме вкъщи. Той ми се обади от неговия мобилен телефон, който завършва на ***159 и ми каза, че същата вечер ще пътува някъде в провинцията към полунощ и му трябват спешно 200лв. Помоли ме до 12 часа да му занеса парите на входа на Централната автогара. Той щял да ме чака отпред между 23.45 часа и 24.00 часа. Аз вече бях пил няколко чашки, затова си взех такси и му занесох парите.

За втората дата – 25.02.2015г. искам да кажа, че във всяко семейство понякога възникват търкания и разногласия и това най-често се случва заради децата. Към полунощ на 25.02.2015г. се бяхме скарали за лични неща със съпругата ми Е. Б.а. Случвало ни се е и друг път да се сдърпаме, въпреки, че много се обичаме. Жена ми е болна от диабет тип 1, което силно влияе на хормоните, а от там и на нервите. Затова в такива случаи аз винаги се обличам и излизам навън за около час, час и половина, докато ѝ се размине и така избягваме по-сериозни пререкания. Аз не съм конфликтна личност и съм открил този метод за справяне със ситуацията, което върши работа при нас вече над 20 години. Така и през онази вечер си поръчах такси и излязох. Отидох до х-л Рамада, изиграх някаква дребна сума пари, изпих едно-две уискита, както съм правил много пъти и преди, а и след това. Тръгнах си към 1,30 – 2.00 часа, но понеже ме болеше главата и не ми се прибираще още, повървах пеша до Львов мост и от там си взех такси и се прибрах. Вкъщи бях не по-късно от 2.30 часа. На другият ден сутринта към 8 часа ми се обади на моя мобилен телефон, който завършва на -593 Б. да ми каже, че ще закъснее малко за работа, тъй като аз много държа да се идва точно на време. По някое време към 09.20 часа аз отидох в магазина и Б. вече беше там. Имах някакъв софтуерен проблем с телефона ми, защото постоянно блокираше и не работеше както трябва.

Затова го закарах на ремонт в сервиз за телефони в ж.к.Младост 1А срещу пазара, за да го ремонтират през деня. Оказа се, че това е дефект на модела и след като ми го оправиха временно, аз след 10-тина дни го продадох и си закупих нов направо. След като оставих телефона на ремонт, отидох до офиса на счетоводителката ми - Л. В., който се намира в ж.к.Дружба1, там беше и съпруга ѝ Стелиян Весков, с когото си поприказвахме и след това отидох до моя магазин. В ДП съм правил искания да се приложат записи от видео-наблюдение на посочените дати не само от входа и изхода на Варна, но също и автогарата, жп-гарата и аерогарата на града, а също така и от игралната зала на хотела Рамада, който щеше да докаже по категоричен начин, че съм бил в казиното и съответно моята невинност.

Но, незнайно защо, прокурорът отказа това мое искане.

По отношение на курбана - познавам Л. и К.К.и от дълги години, близки семейни приятели сме. Контактите ми със семейството бяха като на близки приятели. Ходихме у тях на гости често, както и те в нас. Случвало се е жена ми сама да отиде на гости у тях с децата. Случвало ми се е да преспиваме у тях и те в нас. Поводът за курбаните, които те даваха всяка година, бяха няколко: инцидент на строителна площадка от К. К., две пътни катастрофи, които не бяха по негова вина, но К. беше пострадал, а също така и преди много години Л. и К. са се запознали на тази дата – 26.02. Тази дата беше повод да се съберем и да отбележим годишнината от познанството на К.и, а също и че К. е претърпял сериозни вреди за здравето си в инциденти. Не знам дали понятието „курбан“ е точно определение на събитието и събирането ни всяка година с К.и на 26.02., но може би се нарича така поради традицията от по-стари времена. От както влязох в програмата за защита не съм присъствал на тези курбани. Последното ми такова присъствие на курбан на К.и беше на 26.02.2015г. На тази дата аз и жена ми и двете ни деца между 18 и 19 часа отидохме в дома на К.и по посочения повод. На място отидохме с Ауди-то на жена ми. На отиване карах аз, а на връщане към къщи караше съпругата ми. Върнахме се къщи към 22.30-23 часа, защото сина ни беше бебе, а дъщеря ни беше на другия ден на училище. Спомням си, че на курбана имаше различни хора, може би повече от 10 човека, като сред тях беше една позната на К.К. - В. Зл.. За нея не знам много, чул съм, че е самотен родител. Бяха сем.Д.и, които са кумци на К.и, братовчедите на К., единия от които го познавам по-добре - той не е много висок, мургав, леко оредяла коса, казва се Н. Н.. Другият не си го спомням много добре, но мисля, че се казваше Л. и беше от Самоков.

Не мога да посоча в момента техните адреси и телефони, но такива има К.К., тъй като са негови роднини и той може да даде данните им на съда.

Предполагам, че Д.и седяха на другата маса с К.и, защото са им кумци. Аз бях на една маса с братовчеда на К. – Н., затова съм го запомнил. Спомням си също, че имаше музикално оформление. За него отговаряше диджей, който е от София и е известен като К. У. и е познат на К., Познавам визуално Д.и и мисля, че и те ме познават, но нямам обща среда и допирни точки с тях. Празненството ни вървеше нормално и, както винаги, много весело. Във връзка с това искам да отворя една скоба, че на 26.02.2015г. към обяд се намирах в магазина ми и тогава към обяд в магазина ми дойде Р. Р., на който всички му казваме Р., и чиито братовчед Т. живее от десет години в апартамента на жена ми под наем на адрес ж.к.Дружба, бл.505, вх.В, ет.5. Р. ми каза, че в момента няма пари, но довечера щял да ми донесе наема за апартамента, тъй като е работодател на братовчед си и той му плаща наема. Казах му, че вечерта съм на курбан у К.и и няма да съм къщи. Но тъй като Р. се познава добре с К.К. и е ходил при тях каза, че няма проблем и ще ми донесе парите там. К.то и Р. се познават чрез мен и си допаднаха като хора. И двамата имат строителни бизнеси. След като бяхме отишли на курбана и беше станало към 20.00 часа, аз бях предупредил К., че Р. ще мине през тях по това време да ми донесе наема. Р. дойде към 20.00 часа, като спря с колата си отвън. К. отиде да отвори вратата и видя, че това е Р. и ме

извика навън.

Р. ми даде наема на вратата, който беше 400 лв. К.то стоеше отстрани и ме чакаше, и тъй като имаше курбан, искаше да покани и Р., но той отказа и каза, че има работа и се прибира вкъщи. След това ние се прибрахме при другите гости. Искам да подчертая, че към този период от време, включително и на курбан, ръката ми беше почти изцяло обездвижена и носех специална фиксираща превръзка, която трябва да държи ръката обездвижена. За инцидентът, който претърпях с ръката и операцията след това за факта, че към 26.02.2015 г. ръката ми е била неподвижна, знаят както К.и, така и Р. Н., а също така и братовчедата на К. – Н., с който вечерта си говорехме за инцидента с моята ръка. Във връзка с това правя искане към съда да бъдат разпитани като свидетели в следващо с.з. братовчедата на К.К. – Н. Н. от гр.София, чиито данни може да даде К.К., Р. Р. Н. с телефонен номер, живущ в гр.София, кв.....

ПРОКУРОРЪТ: Още веднъж моля да бъде протоколирано изрично, че всичко, което до момента подсъдимия Б. изрече, го прочете. Това го правя не за да са заяждам, а защото считам, че никоя страна в наказателния процес, който по принцип е устен, няма право да чете своите изявление. Правото на свидетеля да се ползва от бележки, е за факти и обстоятелства – конкретни, но не и за изложение на онова, на което той е бил свидетел. Аналогично, макар и да липсва разписано право или забрана на подсъдимия да се ползва от бележки в законовите текстове, а именно в чл.277, ал.1 от НПК – „Председателят подканва подсъдимия да даде обяснения по обвинението“. Чл.277, ал.2 от НПК – „Подсъдимият може да дава обяснения във всеки момент на съдебното следствие“. Заглавието на тези текстове е „Разпит на подсъдимия“ отвежда към онова тълкуване на понятието „разпит“, което законодателят е вложил в нормата на чл.138, ал.3 от НПК – разпита на обвиняемия започва със запитване дали разбира обвинението, което е без значение в случая, след което се поканва да изложи, ако желае, във форма на свободен разказ, а не на прочит на написани тези, всичко което знае по делото.

Формата на събиране на доказателства в наказателния процес е устна. В наказателният процес няма писмени бележки и обстоятелството, че Вие позволихте подсъдимия да прочете онова, което, смея да твърдя, че някой му е подготвил да изложи, за мен е силно притеснително, но единственият начин да излезем от това обстоятелство в момента, е да бъде протоколиран факта, че подсъдимия четеше. Понеже веднага ще бъде репликиран, че той има право да се ползва с бележки, кое е онова от току що изреченото от подсъдимия, което той не би могъл да знае - че обича жена си, че се кара с нея от време на време, че когато се кара с нея излиза за час, час и половина. Защо е нужна бележка за да каже той това, или пък адреса, на който е жилището на жена му, или другите неща, които са 99/100% не са от естество, щото един нормален интелигентен човек, какъвто безспорно е подсъдимия, да не може да запомни и да не може да възпроизведе пред Вас. Това че обича жена си и се кара с нея от време на време, защото тя има диабет тип 1 ли е факта и обстоятелството, за което той има нужда от бележка, за да се подсети да го изрази пред Вас.

Ето защо аз още веднъж настоятелно моля да бъде протоколирано, че подсъдимия чете, защото считам, че той няма право да чете и нищо не му пречи да наизусти това, което някой му е написал и да Ви го изрецитира. Но нещата не станаха така, поради моля да бъде протоколирано.

АДВ.Н.: Искам да припомня, че в с.з. на 01.04.2021 г., когато беше даден ход на съдебното следствие, изрично съда е запитал подс.Б. въпросите, които прочете прокурора, и той е отговорил. Какъв е проблемът сега, аз не разбирам. Той може да дава обяснения във всеки един момент, включително и във форма, каквато намери. Тези обяснения бяха дадени пред Вас в устна форма, няма друга форма. Не Ви е представил някакво искане, или писмени бележки – напротив, бяха изложени пред Вас в устна форма и аз не виждам проблем, така че не се налага да си отменят определението, което вече произнесохте преди той да даде обяснения.

ПРОКУРОРЪТ: Проблемът ми е, не че той дава обяснения, когато намери за добре – това е негово право, а че разпита на подсъдимия означава свободен разказ на това, което той желае да каже. Ние не бяхме свидетели на разказ, а на свободен прочит. Това, че прочита е сторен на глас – безспорно е така, но това не го прави разказ. Ако е допустимо всичко това, то няма смисъл да бъдат разпитвани свидетелите по делото, те могат да бъдат призовани да си напишат каквото искат и да го приложат към съда, и да приключим, четейки това. Именно, защото трябва да има разказ, според мен беше нарушена процедурата.

Съдът намира, че следва да бъде отразено в съдебния протокол обстоятелството, че подс.Б. прочете дадените от него обяснения, които предварително е написал.

Страните заявиха, че не се противопоставят да бъде променен реда на провеждане на съдебното следствие, като бъдат изслушани заключенията по изготвените две експертизи на ДП от вещото лице д-р Д.Г. преди разпита на свидетелите.

Съдът намира, че с оглед заявеното от вещото лице д-р Г., че същият е служебно ангажиран, и със съгласието на страните, следва да бъде променен реда на съдебното следствие, като пристъпва към изслушването на същия по назначените експертизи, преди разпита на свидетелите.

С оглед на което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОМЕНЯ реда на съдебното следствие, като пристъпва към изслушване на вещото лице д-р Д.Г..

На основание чл.282, ал.1 от НК съдът прочита заключението по изготвената СМЕ - аутопсия, находящо се на л.46-52, т.2 от ДП, изготвена от вещото лице д-р Д. ИВ. Г.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Г.: Поддържам изцяло така изготвеното заключение. Дали съм отговорил на въпрос №2 – да, отговорил съм следното: наличието на преобладаващото мнозинство от раните в сърдечната област и липсата на защитни наранявания дава основание да се предполага, че към времето на нанасяне на множеството прободно-порезни наранявания, пострадалият е бил неподвижен. На въпросът дали е променена позицията на трупа, спрямо позата, в която е намерен на местопроизшествието - не съм отговарял.

АДВ.И. - Моля да се предяви на вещото лице снимка №7 от албума към огледа в т.2 от ДП, защото въпросът ми ще е свързан с тези снимки. Моля преди това вещото лице да отговори на следния въпрос: Как бихте охарактеризирали посочените наранявания на трупа и може ли да кажете при огледа, който е извършен при аутопсията, тъй като там констатирани охлузвания на задната част на главата и на гърба и дали тези наранявания, които са получени на трупа, са в резултат на влачене или на местене, тъй като те са описани, но не е посочен в експертизата механизма, по който са причинени?

В.Л.Д-Р Г.: Не съм установил такива охлузвания, затова не съм ги описал.

Съдът **ПРЕДЯВЯВА** фотоалбум на вещото лице от оглед на местопроизшествие.

АДВ.И.: По повърхността на обувката и долу по земята има такова петно, тъй като доколкото разбираме той е бил в колата и след това е излязъл и е вървял по суха настилка. Евентуално вещото лице да обясни това петно от къде се е появило.

ПРОКУРОРЪТ: Възраждам срещу този въпрос, тъй като той не е насочен към аутопсията на трупа.

АДВ.И.: Преди да се извърши аутопсия, трябва да се огледа при външния оглед дрехите и обувките на трупа.

ПРОКУРОРЪТ: Но не и прилежащият терен, на който е намерен трупа.

АДВ.И.: Да, но такова петно има и по повърхността на обувката.

В.Л.Д-Р Г.: Аз не съм бил на местопрестъплението. Тази информация не съм я имал. В постановлението за аутопсия не са поставени и въпроси с оглед да се изследват дрехите по отношение на зацапвания и други такива въпроси. На зададените въпроси съм отговорил. Всъщност сега се сещам, че съм бил на мястото при огледа. Относно това, че констатираната температура на тялото към момента на огледа е била 24 градуса, а външната температура е била +6 градуса, то може да се направи извод, че смъртта е настъпила няколко часа по-рано. Аз бях на мястото около не по-малко от два часа преди органите на полицията. След това дойде лаборатория и всичко останало, но приблизително около 4-5 часа преди измерването на тази температура е настъпила смъртта. Това е съвсем ориентировъчно, все пак.

Във връзка с установяване на времето на часа на смъртта аз не съм извършвал ректално измерване на температурата на трупа на всеки час, но няма и такива изисквания.

АДВ.И.: По отношение на констатираната стара травма по време на аутопсията на починалия, при вътрешния оглед на тялото, в предния челен дял на мозъка, Вие сте констатирали мозъчна енцефалопатия или травмена болест на мозъка. Можете ли да кажете, по принцип травмената болест на мозъка с какви симптоми се характеризира – проявява ли се агресия, има ли рязка смяна на настроенятията?

ПРОКУРОРЪТ: Колегата много компетентно и подготвено изразява становище как се нарича на професионален език някакво страдание, което е установено и задава въпрос как това страдание влияе върху характера на лицето. Считам, че първо е недопустимо подобно поведение, и второ - моля да бъдат ограничавани въпросите, свързани с предмета на експертизата.

Предметът на експертизата е установяване на причината за смъртта.

Съдът **ДОПУСКА** въпросът на адв.И..

В.Л.Д-Р Г.: Това, което е установено, е един морфологичен състав, дължащ се на стара травма, с ограничени размери в порядъка на 1-2 см., той е разположен под меките обвивки на мозъка и в никакъв случай не мога да приема категорично, че е обусловил травмена болест на мозъка.

Травмената болест на мозъка действително се дължи на травма, при която се касае за значими травматични увреждания на централната нервна система и тя се доказва клинично със своите проявления. Считам, че това, което съм установил, не е причинило травмена болест на мозъка.

Относно това колко време е нужно да се смели храна, която е констатирана в стомаха мога да кажа, че храната не се разгражда в стомаха, но се задържа в стомаха за 4-5 часа. Тази храна, която механично се разгражда по-трудно, се задържа около 3 часа. Течната и кашава храна се евакуира по-бързо.

Относно това колко кръв има един здрав мъж - всичко е въпрос на ръст, тегло, общо състояние, състояние на кръвоносната система и мн.други. Най-общо казано е 5-6-7 литра.

По време на аутопсията в двете плеврални кухини са установени 2.7 литра кръв, а на самото местопроизшествие почти няма такава. Това означава, че кръвта е изтичала в плевралната кухина или навън, тъй като имаме тежки травматични увреждания на сърцето, има свободен достъп между сърдечните кухини и неговата функция и обема на плевралните кухини и затова тя се излъчва в плевралните кухини. След като изтича в плевралните кухини или се изхвърля в плевралните кухини, тя затова не е излизала навън, където съпротивлението е много по-голямо. Останалата кръв над 2,5 или 2.7 литра си е в кръвоносната система. Достатъчно е редуцирана, за да оформи картината на кръвоизливна анемия.

Относно състоянието на дрехите на починалия – не съм имал такъв въпрос. А иначе,

в някои случаи, например когато става въпрос за автопроизшествие и т.н., когато става въпрос за насочени действия, които са достатъчно мотивирани и съобразени с изискванията на разследващия полицай, сме изследвали дрехите на починалия.

Относно становищата на проф.Р. и проф.Р. в техни медицински трудове за задължително изследване на дрехите – запознат съм, по принцип. Мога да кажа следното: дрехите се изземват и директно се изпращат за изследване в лабораторията на Дирекцията.

Имаме техническа възможност да правим стерилно изследване така, че да не пренесем допълнителен ДНК материал или биологичен. Имаме такава възможност, когато е необходимо и когато има такива въпроси, поставени в постановлението, го правим. В конкретният случай съм изследвал трупа, не ми е възлагано да изследвам дрехи. Дрехите са били иззети преди аутопсията, обичайно е така.

Ние извършваме аутопсия на голо тяло. Обичайно е така. Аз не съм присъствал, когато са свалени дрехите от тялото.

Не мога да отговоря на въпроса дали начина, по който са номерирани раните отговаря на последователността на тяхното нанасяне. Те са номерирани по изискванията на анатомиците, описани посока отгоре надолу приблизително, но това в никакъв случай не означава, че това е тяхната последователност на реализация.

Относно рана №2 – направлението е отпред назад, рана №3 – отгоре надолу и отдясно наляво, и така за всички седем рани, подробно съм ги описал. При така дадените направления, не може да се отговори дали тези рани са нанесени с един и същ предмет, нито дали са от едно и също лице. Направлението не е основно, което определя морфологията на действащия фактор. Тук има дълбочина на канал, широчина, за да изключим един или друг нож, но това дали са нанесени от едно, две или три лица - не мога да отговоря. Като под един и същ предмет имам предвид един и същ нож, не различен предмет като цяло.

Относно силата е отговорено, че е със значителна сила, тъй като е преодоляна целостта на гръдната кост, която е една масивна кост.

Гръдната кост е масивна кост и нейната здравина е значителна. Като кост е достатъчно дебела, здравината ѝ е значителна, но гръдната кост е от тези, които съдържат значително количество мозъчно вещество и в този смисъл не е от най-здравите кости.

Относно рана в лява ушна мида, в резултат на действието на предмет с режещ ръб, ориентиран вертикално и дали тази рана може да се свърже с някоя от другите рани – не, не мога да я свържа като продължение. Тя има друго направление - фронтално, сравнително повърхностна е. Не бих казал, че има връзка с другите рани.

Обсъждайки следите и морфологията на раневите канали, не може да се направи категоричен извод, че всички тези увреждания са причинени от един и същ предмет или техните следи съответстват да са причинени от няколко различни предмета. Считам, че беше зададен този въпрос и аз отговорих, че не мога да отговоря категорично на този въпрос, като под различни предмети имам предвид различни ножове.

Не мога да отговоря на въпроса нараняванията дали са причинени от познат или непознат човек. Тук става въпрос за положение на тялото спрямо извършителя, но доколко е познат или непознат - не мога да отговоря.

Относно това кръвонасядане и ожулване по предна вътрешна стена на лявата подбедрица и механизмът, по който е получено - налице е забелване на епидермиса посока отдолу нагоре, което означава, че то е получено в тази посока – т.е. вредоносния фактор се е движел в посока отдолу нагоре спрямо крака, или крака обратно надолу от твърд предмет.

Страните заявиха, че нямат въпроси към вещото лице и не възразяват заключението по така изслушаната експертиза да бъде приобщено към доказателствата по делото.

Съдът намира, че заключението по назначената СМЕ за аутопсия следва да бъде приобщена към доказателствата по делото, като на вещото лице се изплати възнаграждение за изслушването му в размер на 90лв. от бюджета на съда, **ПОРАДИ КОЕТО**

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИОБЩАВА към доказателствата по делото заключението по назначената съдебно- медицинска експертиза №41/2015 г., изготвена от вещото лице д-р Д.Г..

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на вещото лице за изслушване в размер на 90 лв./изд.р.к.ор./

На основание чл.282, ал.1 от НПК съдът прочита заключението по изготвената СМЕ - №403-2016, изготвена от в.л.д-р Г., находяща се в т.5, л.25-31.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Г.: Поддържам изцяло така изготвената експертиза. Всички ножове съм изследвал, аз съм мерил и съм ги описал.

АДВ.И.: Моля да предявите на вещото лице от т.5, л.32 - постановление за определяне на възнаграждение, тъй като следващият ми въпрос ще бъде свързан с него, където вещото лице е посочило, че не е изследвал лично обектните, а е дало заключението си само по снимки. Ние искаме да разберем дали са изследвани лично и непосредствено веществените доказателства или само по снимки.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Г.: Не мога да отговоря дали съм ги виждал тези веществени доказателства, било е преди токова време. Ако е било по снимки, то снимките са съпоставени с мерни единици. Така че, нещата могат да се съпоставят в един план, но дали лично съм ги изследвал, или по снимки - нямам спомен.

Относно заключението в експертизата, че раната, която е описана и раневия канал в

дясното подбедрие могат да се получат от ВД№3 и ВД№8 – тук има едно основно съображение – обичайно се изследват най-дълбоките рани с най-малка ширина и раневи канали, естествено, и се измерват дължината на ВД и тяхната ширина. В конкретният случай това е дълбочина около 10 см, и ширина на раната 3 см, на 7 см от върха и това ВД на 7 см от върха има ширина, която не е по-голяма от тази кожна рана, то не може да се посочи.

Относно това, което ме питате – за рана в дясно подбедрие – никъде в експертизата не се говори за дясно подбедрие. В експертизата се коментира лява подбедрица. Подбедрицата е част от долен крайник. Единственото травматично увреждане, което е в областта на подбедрица, е в лявата подбедрица с кръвонасядане и охлузване и забелване на епидермиса отдолу нагоре.

Черния дроб се намира в областта на дясно подреброе. В експертизата не е коментирано дясно подбедрие. На едно място има само ляво подбедрие. Има наранявания на черен дроб в областта на дясно подреброе.

Дали съм изследвал лично веществените доказателства или съм работел по фотоалбум - обичайно носят ножовете. Не изключвам възможността да са представили албум с мерни единици за всеки нож и по този начин да са мерени. Не изключвам теоретичната възможност.

Относно дължината и ширината на резие на острието на вещевени доказателства №3 и №8 – да, те биха могли да причинят тези наранявания. Не се изключва възможността, но не съм казал, че те са го причинили. Тези данни са от извършената аутопсия преди това – измерване на раневи канали, ширината и т.н.

Дори и да погледна фотоалбума, няма да си припомня дали съм изследвал лично тези вещевени доказателства, просто минават хиляди обекти и експертизи през мен.

Няма нараняване в подбедрие дясно.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към вещото лице.

АДВ.И.: Ние изразяваме становище, че не следва да се приобщава тази експертиза към доказателствата по делото.

Аз, подзащитният ми, защитника Б. и адв.Н. считаме, че не следва да се приобщава заключението на тази експертиза, тъй като имаме възражения относно работата на прокуратурата по отношение на приобщаването на ВД по делото. Във връзка с това ще обясня и изложа по-подробни доводи, тъй като това е сериозно процесуално нарушение, което обезсмисля изготвянето на тази експертиза.

Ножовете идват от извършен оглед на местопроизшествие на л.а. Крайслер на 13.01.2016 г. по ДП на СДВР и в него са открити 8 ножа, като за 7 от тях и за други доказателства от СГП са внесли искане за одобряване на протокола от СГС в частта за изземването, като съда дава одобрение. Това е по ДП№513 по опита за атентат срещу г-н

Алексей Петров. Опитът за атентат е извършен на 29.10.2015 г. Огледът на автомобила е от 13.01.2016 г. Искането и одобрението на СГС са от 14.01.2016 г. За искането на СГП и разрешението на СГС в условията на неотложност – според защитата такава неотложност няма, тъй като би трябвало съответния опит да бъде извършен веднага, а не в един по-късен етап – два месеца, да се извършат някакви процесуални-следствени действия. Освен това няма неотложност. Тъй като се касае, и това за което сме тук в момента, е ДП на ОД-МВР-Варна и на ВОП, няма никакво произнасяне на ВОС – а той е бил компетентен съд в случая. Тези ножове са изпратени с постановление на СГП №15692/2015 г., като ВОП не беше представила въобще по материалите по делото и в резултат на нашите многобройни молби, на по-късен момент представиха това постановление. След като се запознахме с материалите и видяхме, че го няма и след молбата ни до съда, едва тогава прокурор Л. го представи. С това постановление двама прокурори от СГП отделят ножовете и други документи, и ги изпращат по варненското дело. Те мотивират извършването с няколко члена от НПК, като най-важният е чл.216, ал.2 от НПК, което говори, че прокурора може да отдели материалите, ако има няколко престъпления в отделни дела. В случаят, действително подчертавам, и моля да имате предвид, че законодателят казва „отделно новообразувано дело“. В НПК няма такова понятие „изпращане на доказателствата“, а когато говорим за обединяване или разделяне на дела, въобще не става дума за доказателства. Ако тези ножове бяха отделени в новообразувано дело, предвид факта, че свид.Б.Г., който е дал показания в София, то там е можело да се образува формално ДП и след това ножовете и доказателствата да бъдат изпратени във Варна и след като ВОП ги получи, да обединят с едно постановление двете ДП – това, което е изпратено от София и това, което е новообразувано във Варна. Тогава доказателствата - ножове щяха да запазят процесуалната си стойност, както е оказано в чл.217а от НПК. Тези ножове неправилно процесуално са приобщени и затова не трябва да се взема под внимание втората експертиза на д-р Г.. При това положение „пада“ и огледа на ВД – ножове, което е извършено в ОД-МВР-Варна, съответно и ДНК експертизата на ножовете в Бургас. Всичко това, аз, моят подзащитен, адв.Н. и защитника Б., сме изложили подробно в това становище, което моля да приемете и приобщите към материалите по делото, тъй като сме описали подробно тълкувателната практика на ВКС в тази насока, както и пътя на ножовете и защо не би следвало да се приеме и приобщава тази експертиза.

ПРОКУРОРЪТ: Единственото, което моля колегата И., е да посочи правното основание в НПК, на което да не се приеме експертизата. Останалото, че не е съгласна със заключението, е предмет на съществото на делото. Експертизата следва да се приеме и цени по съществото на делото заедно с всички доказателства.

АДВ.Р.: Да се приеме заключението на експертизата.

ГРИЩЕЦ и Ч.ОБВ.П.Н.: Поддържам казаното от адвокат Р., да се приеме заключението на експертизата.

АДВ.Т.: Това становище беше изложено устно, явно е доразвито в писмен вид. Не възразявам да се приложи към делото.

Да се приобщи към доказателствата заключението на вещото лице. Ще коментираме същото по съществото на делото.

АДВ.Н.: Аз не съм участвал, в изготвянето на това становище, но поддържам същото, доколкото е съгласувано с подзащитният ми.

Считам, че трябва да се назначи нова експертиза, която да бъде с участието на друго вещо лице, което да отговори на същите въпроси, поставени в тази експертиза. Въпросът е основно това вещо лице да не ползва фотоалбума и измерванията, направени при огледа на ВД - тези ножове, а да се запознае със самите ВД и след това да даде заключение по въпросите, които са поставени.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Г.: Почти съм сигурен, но не на 100%, че съм ги изследвал лично.

АДВ.Н.: Считам, че вещото лице е работило, съобразно зададеният въпрос. Аз нямам упрек към него, но въпросът е зададен по този начин. Но при наличието на ВД по делото, нямало е никаква пречка разследващият орган да постави тази задача - вещото лице да се запознае с тези ВД. Въпросът е така поставен, че вещото лице да ползва протокола за оглед, а не личен оглед, затова и така е отговорило вещото лице.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Г.: Мога да отговоря на този въпрос, след като ми бъдат предоставени ВД и имам съответните инструменти.

АДВ.Т.: Ние не оспорваме заключението на експертизата. Заключението в този вид ще бъде обсъждано от нас и от съда при решаване на делото по същество. Изготвянето и излагането на анализ на заключението е въпрос, който следва да бъде и обсъждан ведно със съпоставката с отговорите на заключението на СМЕ, ведно с всички доказателства по делото за да се направи юридически анализ и да видим кое не съответства, и кое съответства. Но смятам, че това е въпрос по същество. В този вид заключението ние не го оспорваме и молим да бъде приобщено към доказателствения материал по делото.

АДВ.Г.: Поддържам казаното от колегата Т., да се приобщи заключението по така изслушаната експертиза към доказателствата по делото.

АДВ.Т.: Относно представените писмени бележки - становище – считам, че това е коментар по същество, защото тук се излага възражение по отношение на оценката на процесуалната годност и интерпретация на доказателствените източници по делото, направено от колегата, като основание за оспорване на експертизата, но по същество са аргументи, които касаят съществото и оценката на доказателствата по делото, което ще се прави в съдебните прения.

В наказателният процес да ползваме прийомите на гр.процес и да представяме писмени бележки във всеки един момент, представени писма извън датата на с.з – считам, че се нарушава принципа на устност и равнопоставеност и на състезателния характер на процеса. Ако ние представим писма с дата, предхождаща днешната, естествено, че ограничаваме правото на съда и страните да бъдат запознати с това становище.

Съдът намира, че заключението по назначената съдебно- медицинска експертиза №403-2016г. следва да бъде приобщено към доказателствата по делото като относимо, тъй като вещото лице по същото е отговорило на поставения въпрос, същото се явява пълно, ясно, а сочените от защитата на подсъдимия Б. аргументи касаят съществото на спора, които не могат да бъдат обсъждани към настоящия момент. На вещото лице следва да бъде изплатено възнаграждение за изслушване в размер на 70 лв.

Водим от горното и съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИОБЩАВА към доказателствата по делото заключението по назначената съдебно- медицинска експертиза, изготвена от вещото лице д-р Д.Г..

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на вещото лице за изслушване в размер на 70 лв./изд.р.к.ор./

Съдът УКАЗВА на вещото лице д-р Г. , че следва да се яви в с.з. на 21.03.2022г. от 09.30 часа отново, с оглед задаване на допълнително въпроси в залата към същата експертиза, като предварително следва да се запознае с ВД, намиращи се съхранение във ВОС.

ПРОКУРОРЪТ: Понеже става въпрос за процесуална прецизност в много аспекти, представям на Вашето внимание друг вид разсъждение. Дали не е по разумно вместо допълнително въпроси към вещото лице, предшествани от оглед на ВД от страна вещото лице, просто да назначим една допълнителна експертиза, която да бъде защитена на следващо с.з. и по този начин, запознавайки се с ВД, вещото лице ще отговори на въпроса след личен оглед.

АДВ.Р.: Считам, че следва да се постави допълнителна задача на вещото лице.

ГР.ИЩЕЦ И Ч.ОБВ.Н.: Подкрепям казаното от адвокат Р..

АДВ.Н.: Считаме, че следва да бъде назначена допълнителна експертиза.

АДВ.И.: И аз мисля, че следва да бъде назначена допълнителна експертиза, която да бъде представена преди датата на с.з.

АДВ.Т.: Считам, че е резонно искането е да бъде назначена допълнителна експертиза, която да бъде представена пред съда 7 дни преди следващо с.з., така ще можем да се запознаем с нея и да я коментираме в с.з.

АДВ.Г.: Съгласни сме с назначаването на допълнителна експертиза, така ще можем да се запознаем допълнително с изготвеното заключение своевременно.

ЗАЩИТНИКА Б.: Предоставям на съда. Да се изготви допълнителна експертиза.

ПОДС.Б.: Поддържам казаното от адвокатите.

ПОДС.К.: Поддържам казаното от адвокатите.

Съдът намира, че не следва да бъде назначавана допълнителна експертиза, а вещото лице, след запознаване с ВД, следва да отговори в рамките на поставената му задача по СМЕ и приета от съда в днешно с.з. на поставения въпрос дали поддържа заключението, доколкото допълнителна експертиза се назначава когато настоящото заключение не е достатъчно пълно и ясно, а в настоящия случай се спори по въпрос за едно единствено обстоятелство, а именно дали вещото лице лично се е запознало с ВД при изготвяне на заключението или е ползвал само фотоалбума, приложен към протокола за оглед на ВД.

С оглед на горното и съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за назначаване на допълнителна експертиза.

УКАЗВА на вещото лице лично да се запознае преди датата на следващо с.з. с ВД и да отговори в с.з. дали поддържа заключението, което е дал по СМЕ№403-2016 г.

По отношение на становището, представено в писмен вид от адв.Д.И. по експертиза №41/2015г. което съдържа и съдебна практика, подписано е от подс.Б., съдът намира, че същото няма как да бъде прието като доказателство или като писмени бележки, доколкото съдебното производство е устно и няма пречка изразеното становище да бъде изслушано в хода на съдебните прения от страните.

Същото ще бъде приложено към делото, но няма да бъде прието като доказателство, с оглед на което съдът

О П Р Е Д Е Л И:

НЕ ПРИЕМА становище от адв.Д.И. и подс.Б., ведно със съдебна практика, както и извадки от енциклопедичен справочник по съдебна медицина, с оглед на това, че наказателното производство е устно, като същото становище, ведно с материалите към него, следва да остане към корицата на делото.

АДВ.Т.: Ако страните не възразяват, както и съдебният състав, моля да допуснете възможността да направим едно искане по чл.270 от НПК по отношение на Г.К. и ще обясним защо го правим сега.

Късният след обяд съм ангажиран по друго дело в следствието в Разград и ще моля съда да ме освободите от съдебно заседание, тъй като сме двама защитника. Междувременно, ако позволите да си направим искането по чл.270 от НПК, съдът може да се произнесе допълнително с определение в края на с.з., но желая сега мотивирам същото.

Страните заявиха, че не възразяват да бъде изслушано искането на защитниците на подс.Г.К. с правно основание чл.270 от НПК на този етап от съдебното следствие.

АДВ.Т.: Моля да разгледате настоящото искане с процесуално основание чл.270, ал.1 от НПК и във връзка с изискването на последните изменения на текста по отношение на искането към настоящия момент, да прецените, че продължаването на задържането под стража на подс.Г.К. към настоящия момент е неоснователно тежко като мярка за процесуална принуда и необосновано и излиза вече извън рамките на разумния срок за търпене на мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

Подс.Г.К. е задържан от м.август 2019 г. – по-точно 12.08.2019 г. и до настоящия момент е изминал един много продължителен период от време в рамките на две години и шест месеца, като считаме, че продължаването на задържането по отношение на Г.К. към настоящият момент не съответства на целите на мерките за неотклонение и не съответства на събраните по делото доказателства, и след като законодателят е регламентирал, че съда не трябва да обсъжда обосноваността на предположението за авторството на деянието, то следва да бъдат обсъдени останалите кумулативно изискуеми предпоставки, най-вече дали търпението на тази мярка за неотклонение към настоящия момент е обществено оправдано и дали охраната и защитата на обществен интерес към настоящия момент е с приоритет върху личния интерес на подсъдимия, вземайки предвид множеството решения и константна съдебна практика на ЕСПЧ, обсъждайки тези въпроси за законността на задържането под стража и формирането на нера разумен срок за задържане под стража, като ние считаме, че този срок според нас е нера разумен вече, а от друга страна не съществува опасност при евентуално изменение на мярката за неотклонение било в „Домашен арест“ или „Гаранция в пари“, да се изведе извод, че би могъл обвиняемия, респективно подсъдимия да извърши друго престъпление или да се укрие, или да въздейства върху свидетелите.

Очевидно е, че в този съдебен процес, продължаващ вече повече от година и половина, до настоящият момент са извършени множество процесуално-следствени действия в хода на съдебното производство и са разпитани почти всички свидетели, които е посочило държавното обвинение в списъка към приложението на обв.акт. Това обстоятелство и този факт от една страна, сам по себе си извежда довод, че не би могло да се тълкува, че при евентуално изменение на мярката за неотклонение би съществувала опасност същият да повлияе на свидетелите или да осуети разкриването на обективната истина по делото към настоящия момент, извеждайки аргументи, че тези свидетели са разпитани и няма как към настоящият момент при евентуална промяна на процесуалното положение на подсъдимия, той да повлияе на свидетелите.

Отделно от това, засягайки съдебната практика на ЕСПЧ и решението по жалбата на подс.М. С. по жалба №16282/2020 г., Европейският съд е изразил упреци към националните съдилища, че съда, обсъждайки исканията на подсъдимото лице за изменение на мярката за неотклонение, следва да съобрази на първо място срока, изхождайки, че този срок не би следвало да бъде обвързан само с тежестта на предвижданото от закона наказание за

съответното престъпление, за което е предаден на съд, но следва да изложи достатъчно убедителни доказателства, да изложи мотиви и доводи, а не да излага общи и абстрактни аргументи по отношение на това дали продължаването на мярката за неотклонение „Задържане под стража“ към настоящия момент е достатъчно обосновано и основателно. В това решение, цитирано от мен на М. С., съдът на ЕС е констатирал несъответствие на бланкетните и общи мотиви на отделните инстанции, като най-важен извод в своето решение е положил върху факта дали към настоящия момент подсъдимото лице може да упражни натиск върху свидетели, съществува ли такъв риск, ако бъде освободен и дали съществува опасност той да извърши друго престъпление. Очевидно е, че към настоящият момент не съществува опасност той да се укрие, нито да извърши друго престъпление, като аргументи в тази насока биха могли да бъдат изведени и от провеждането на разпит на свид.Ф.Ц., която беше черешка на тортата по отношение на процесуална годност и възможност да бъде разпитано това лице.

Моля да приемете, че две години и половина задържане на това лице, въпреки тежестта на обвинението, само по себе си не е достатъчно основание да бъде продължавано задържането под стража и към настоящия момент е отпаднала необходимостта и основателността Г.К. да бъде задържан. Още повече, че сме представили доказателства, че вече имат и сключен граждански брак, по делото е установено и неговото постоянно местоживееие и няма как да не акцентирам и на факта, че на етап ДП двукратно ВОС е изменял тази мярка за неотклонение, позовавайки се на решението на ЕС и е изменял двукратно мярката на „Домашен арест“, които определения са протестирани от държавното обвинение, като аргументите на държавното обвинение са, че към онзи момент задържането под стража е било по-малко от една година и това не било неразумен срок на предварително задържане. Сега вече сме в друга ситуация, с променени обстоятелства, със съдебното производство в напреднал стадии на съдебното следствие. Така че, аз моля да приемете тези аргументи, че са в по-висока степен на тежест основателни в правото на индивида и правото на личен интерес на подсъдимите лица да бъде изменена мярката за неотклонение към настоящия момент. Моля да определите друга мярка на процесуална принуда – било то и „Домашен арест“, която би била достатъчно адекватна да обслужи целите на съдебното производство и аргументиран довод по отношение на нейния режим и контрол и същност на изпълнение.

В тази насока Ви моля за произнасяне с определение.

АДВ.Г.: Присъединявам се към казаното от колегата Т..

Моля да отчетете, че съдебната фаза на процеса е започнала през 2020г. и към настоящия момент е 2022 г., през който период бяха разпитани на практика всички свидетели на обвинението. Свидетелите, които следва да разпитаем, са посочени от обвиняемия, сега подсдим Б., и същевременно потенциално свидетелите, които ние искаме да бъдат разпитани. На практика са изслушани експертните становища, които са важни и

решаващи. Предстоящите разпити няма как да се каже по отношение на тези вещи лица по експертизи, при освобождаване на подс.К. с по-лека мярка за неотклонение, а ние основно искаме мярката „Домашен арест“, той няма да има как да влияе върху тези свидетели, защото те са разпитани и техните показания са приобщени и свидетелите, които ние ще поискаме, са свидетели, които ще установяват факти и обстоятелства, свързани с твърденията на подс.К.- примерно той компютърно грамотен ли е, може ли да ползва интернет, Скайп и пр. обстоятелства, но той няма как да влияе на тези свидетели. Освен това трябва да отчетете, че така или иначе, в самото начало на процеса ние посочихме, че той се грижи за възрастна баба, която междувременно почина, грижи се за възрастна майка-пенсионерка, като той е единствения мъж в семейството, и не на последно място, но изключително важно за нас, че той има малолетен син, който в продължение вече на над две години и половина е лишен от баща си. Израстването на детето без баща е рисков фактор за бъдещото му развитие и считам, че следва да обмислите това обстоятелство и да се съобразите с практиката на ЕСПЧ, който не е еднозначен само в решението на М. С., но и тази тенденция и практика на ЕСПЧ е трайна, която сочи, че едно продължително задържане, което сочи, че на практика изпълнява ролята на присъда, е неприемливо за правозащитните и правоохранителните органи, включително и за самия ЕС. В това отношение те са обръщали не еднократно внимание, че когато досъдебната фаза е била продължителна и съдебната фаза се очертава да бъде продължителна, трябва да се преценяват обстоятелствата, свързани с личността и здравословното състояние и семейното положение на подсъдимия. Личността на Г.К. е ясна – той е осъждан един път, но е реабилитиран, и са минали с наказание Глоба, но е реабилитиран. Последваща присъда за непредпазливо деяние – ПТП, което е след дата на настоящото обвинение, така че то категорично не може да влияе, а и на практика изпитателния срок там е изтекъл по отношение на наложеното наказание Лишаване от свобода.

Другите данни не може да се каже, че сочат на изключително висока степен на обществена опасност, което да мотивира съда да потвърди мярката за неотклонение „Задържане под стража“ и с оглед на тези обстоятелства и най-вече на това, че според правната доктрина, но и в практиката на ЕС се поддържа, че задържането под стража не може да изпълнява ролята на една предварителна присъда и не може да предопределя развитието и бъдещето на един съдебен процес и евентуалното му приключване с присъда в какъвто и да е вид, то аз считам, че промяната на мярката за неотклонение, като ние с колегата Т. смятахме още предния път да повдигнем този въпрос, но предстоеше разпит на вещите лица и решихме да изчакаме. Така или иначе, съвременният закон предвижда и електронно наблюдение, освен личното полицейско наблюдение, което поема ОД-МВР-Варна, но има и електронно наблюдение. Ясно е, че той има постоянен адрес, на който живее, независимо от перипетиите, през които той мина по отношение на сключването на този гр. брак, така или иначе има съпруга с малко дете, което има нужда от баща си.

В този смисъл моля за Вашето произнасяне.

ПРОКУРОРЪТ: Считам искането за неоснователно по следните съображения:

На първо място убедено считам, че при изменение на вече взета мярка за неотклонение трябва да има изменение в обстоятелствата, които са наложили вземането на тази мярка. Това е моя крайна теза по време на всички спорове по между ни със защитата по повод на мярката за неотклонение както по отношение на подс.К., така и на подс.Б..

Считам, че тази теза е вярна, защото при едни и същи факти, разумното и предвидимо поведение е да се вземе едно и също решение. Респективно при различни факти, може да се очаква различно решение.

Изхождайки от това, следва да преценим кои факти по делото са различни от онези, които са мотивирали съдилищата да определят най-тежката мярка за неотклонение по отношение на подс.К.. Различни, по мое виждане, са два факта: първият безспорно изминалото време от датата на задържането, но това обстоятелство ще продължава да бъде различно във всеки един момент от делото до приключването му с влязла в сила присъда.

Така че при вземане на решение за МНО, трябва да имаме предвид и това –безспорно времето тече в една посока и то все повече и повече ще расте, независимо от това каква мярка за неотклонение има взета по отношение на подсъдимия, защото ако приемем, че сега Вие измените мярката, то последствие може да се поиска и изменение на тази мярка.

Тук много популярно е да се говори за неразумния срок на задържане, като противовес на разумния срок на задържане. Няма да влизам в езикови спорове със защитата, но съм убеден, че придобилия популярност термин „разумен срок“ е резултат на зле извършен превод и според мен точния смисъл на този термин би трябвало да бъде „основателен срок на задържане“. Защото разумният срок на задържане предполага субективизъм и за мен разумно може да е едно, за колегата-защитник разумно ще бъде друго, за съда трето, но всички ние би трябвало да се обединим и да преценим кое е основателно, с оглед на обективните факти, които да оценяваме. Тук няма място за субективизъм и разум, а за преценка на доказателствата. Безспорно трайно се утвърди термина „разумен срок“ както на задържане, така и на наказателно производство и тази форма влезе и в законовия текст, но за мен той е неточен и би трябвало да преценяваме основателния срок на задържане на лицето в конкретния случай.

Дали съответства продължаването на задържането на доказателствата по делото, събрани до момента и на целите на задържането - поставя въпрос защитата в своето искане за изменение на мярката за неотклонение. Според мен съответства, защото според моя прочит на доказателствата по делото, събрани до този момент в рамките на наказателния процес, за мен не се събраха доказателства, които да разколебават обоснованото предположение, за да бъде прецизен в законовия термин, за това, че подсъдимия е извършил престъплението, за което е обвинен. Такъв прочит на доказателствата, защото в рамките на съдебното следствие не се събраха различни доказателства от тези, събрани на ДП, такъв прочит на доказателствата, насочен към намиране на обосновано предположение в тях, че подс.К. е извършил престъплението, за което е привлечен към наказателна отговорност, съдилищата трайно и неотменно следват до настоящия момент, с изключение на две отделни решения, които бяха отменени от ВАпС, а доколкото всички ние сме длъжни

да се съобразяваме с окончателно влезли в сила решения означава, че онези две съдебни решения, които са били отменени, са били погрешни и при тях съда неправилно е оценил доказателствата, събрани към момент, в посока на необходимостта от наличието или не на оспорваната мярка за неотклонение.

Дали продължаването на задържането съответства на целите на МНО - постави въпрос защитата, като декларативно заяви, че не съществува опасност при изменение на мярката, подсъдимия да се укрие или да извърши престъпление, или да осуети привеждането в изпълнение на вече влязла в сила присъда. Считам, че когато се прави искане за промяна на МНО, трябва да бъдат посочени други обстоятелства, които да водят до други изводи, досежно целите на МНО, а такива други обстоятелства не бяха посочени. Беше посочено сключването на гр.брак на подсъдимия със свид.Ц. и беше посочено изминалото време от задържането на подсъдимия до момента, както и обстоятелството, че са разпитани преобладаващото количество свидетели, посочени в обв.акт. Достатъчни ли са тези обстоятелства да променят взетия от съда извод, досежно изпълнение на целите на МНО, посредством този вид мярка, който е наложен в момента. Според мен – не, защото за времето вече казах, и само ще добавя, че според мен неоснователния срок на задържане е предвиден от законодателя, като такъв в рамките на ДП. И ако делото би траело на ДП в сР.вете, предвидени в чл.63, ал.4 от НПК, очевидно е, че този срок на задържане би бил неоснователен и задържането би било отменено. Делото е в съдебна фаза вече втора година, и се характеризира безспорно както с фактическа, така и с правна сложност, така че времето, през което то е в съдебна фаза не може да бъде вменено във вина на подсъдимите, но то не е и загубено време – то е обективно необходимо за изясняване на обстоятелствата по делото и то ще продължи още известно време в тази фаза, след това ще следва втора и трета съдебна инстанция.

Времето на задържане на подсъдимия ще става все повече, но само по себе си това обстоятелство, според мен, не дава основание за промяна на МНО, защото законодателя не е предвидил краен срок за траене на МНО „Задържане под стража“ в съдебната фаза, и защото тук трябва да говорим не за разумен срок на задържане, а за основателен срок на задържане, с оглед естеството на обвинението и тежестта на доказването на това обвинение в съдебна фаза, като под тежест на доказване не разбирам доказателствената тежест, която лежи върху обвинението, а разбирам задължението на съда да изясни обективната истина в процеса.

За да бъде изяснена обективната истина в този процес, очевидно още време ще трябва да мине, но това време не е основание за промяна на мярката за неотклонение. Защитата, в лицето на колегата Г. каза, че ще предстоят доказателствени искания за разпит на свидетели от тяхна страна и спомена в какви насоки ще бъдат те, с аргумент, че с практическото изчерпване на свидетелите, на свобода, т.е. в състояние, различно от ареста, подсъдимия не би могъл да въздейства върху свидетелите. Именно това въздействие върху свидетелите в термините на закона аз го виждам като проявление на извършването на престъпление. Искам да обърна внимание на съда върху едно обстоятелство, като за мое съжаление това

наказателно производство все още не е приключило, но се надявам и това да се случи преди приключването на този процес, но по повод на крайното нежелание, демонстрирано от защитата на подс.К. свид.Ф.Ц. да свидетелства по това производство, се стигна до там, че тя беше снабдена с неистински документ за нейното здравословно състояние, който беше представен в съда като основание за отсъствието ѝ от поредното с.з. По този повод предприех определени действия, но внесох обв. акт във ВРС. Много искам това дело да беше приключило, за да мога да докажа, че по повод на свидетели по това дело са вършени престъпления.

Също така предполагам, че и колегите-защитници на подс.Б. ще направят подобно искане в края на процеса, но искам да върна Вашето внимание на онази сага с писмените признания от затвора на извършеното убийство – т.е. многобройни са способите, посредством които би могло да се търси противоправно наклоняване на доказателствените везни в посока на подсъдимите лица, било то чрез издаване на медицинско удостоверение на здраво лице, било то чрез уговаряне на затворник да поеме вината и много други способности, до които още не сме се докоснали, но да се твърди голословно, че на свобода подс.К. не могъл да върши престъпления, като влияе на показанията на свидетелите, според мен е голословно твърдение. Според мен той може на свобода с още по-голяма сила да влияе на свидетелите и да върши престъпления, защото бидейки в условията на ареста, ние станаме свидетели, и това е доказано посредством доказателства в един процес – СМЕ по онова дело, но все още няма присъда, иначе бих я представил на съда, та ние в условията на Задържане под стража сме свидетели, че се правят опити да се манипулират доказателства в този процес.

На следващо място – колегите казаха, че не съществува опасност да се укрие, а защо - не знам. Може би защото има постоянен адрес, какъвто има от момента на задържането си до сега, може би, защото има жена и дете, каквито има от момента на задържането си до сега. По въпроса за драматичната сага с детето, което се нуждае от своя баща, ще взема отношение също. От две години и половина подсъдимия не можел да полага грижи за детето си, защото е задържан под стража, и току-що щастливо бракосъчетал се с майката на това дете. Въпросът защо до преди задържането тези брачни необходимости не бяха реализирани, остава открит. Но аз ще Ви припомня думите на съпругата на подсъдимия - „Трябва да се ожения за него!“ Ролята на този брак в този процес очевидно обслужва други цели, а не доброволния и равноправен съюз между мъж и жена, който се явява градивна стъпка в нашето общество.

Защитата не посочи аргументи, с които да обоснове твърдението си, че не съществува опасност подсъдимия да се укрие. Напротив – аз считам, че с оглед на обвинението, с оглед на събраните до момента доказателства, с оглед на наказанието, което грози подсъдимия, ако бъде признат за виновен, съществува реална опасност той да се укрие и вече Върховния съд е имал повод да се произнесе, че сам по себе си завишения размер на санкцията би могъл да доведе до извод за основателно опасение, ако е на свобода да се укрие. По същата тази логика бихме могли да говорим за третата законово определена цел на мерките за неотклонение.

Обществено оправдано ли е продължаването на задържането, беше следващия въпрос, който защитата постави на Вашето внимание и моят отговор е „Да“, като общественото оправдаване на този факт, според мен трябва да бъде преценяван именно от гледна точка, както на обвинението, така и на събраните до момента доказателства, които безспорно, според мен, не накърняват вече направеното обосновано предположение, че подсъдимия е извършител на престъплението, за което е привлечен към отговорност, така и с оглед на това, че настоящият процес се движи в основателни за неговата тежест сР.ве - без да има забавяне по ничия вина, като единственото забавяне е било свързано със заболяването на лица, които не могат да присъстват.

Не мога да не кажа и една дума, макар че това е едно много зле сложило се клише, че то не следва да бъде аргументирано или оборвано, но тезата, че МНО се превръща в изтърпяване на наказание е абсурдна. МНО се взема и потвърждава, когато е налице обоснованото предположение, за което говорехме. Ако някое от събраните до момента доказателства ги насочва към пречупване и преосмисляне на това обосновано предположение, то Вие безспорно трябва да измените мярката за неотклонение. Но ако няма такова обстоятелство, нищо друго не би следвало да Ви доведе до друг извод. И понеже, според моя прочит на доказателствата такова няма – аз моля да оставите искането без уважение.

АДВ.Т.: Аз мисля, че бях коректен в цитирането на процесуалната разпоредба, която законодателя е посочил в чл.270, ал.1 от НПК, която предоставя възможност на подсъдимия по всяко време на съдебното производство да поиска изменение на МНО. Слушайки сега държавното обвинение, аз се радвам, че законодателите са на различно мнение от това на държавното обвинение. Ако слушаме държавното обвинение, според колегата-прокурор, то би следвало при вече взета МНО, да били налични обстоятелства за изменение на тази мярка за неотклонение, да има различни такива, които са били налични при първоначално определяне и според начина на тълкуване на държавното обвинение, ако се вземе една мярка за неотклонение, то тя следва да бъде продължавана. Според държавното обвинение, няма към настоящия момент промяна на обстоятелствата, за да може защитата да обоснове и мотивира своите аргументи. Същевременно отчете три такива обстоятелства – освен времето и продължителността на срока на задържането под стража, отчете гражданското състояние на подсъдимото лице, семейното положение, отчете и съдебната фаза на процеса. Това са промяната в обстоятелствата. Но не отчете, обаче, че ЕС, който аз цитирах включително и в решението, изрично е посочил, че продължителността на задържането под стража винаги води до намаляване степента от риска от бягство или рецидив. В същото решение ЕС, обсъждайки правото на подсъдимия по чл.5, параграф 3 от ЕКПЧОС, че всяко едно лице има право да бъде освободено преди разглеждането на неговото дело и поставяне под условие за гаранции, не отчете, че ЕС в множество решения е посочил, че удължаването на задържането под стража и продължаването на това задържане в конкретните цитирани решения е 2 години и 5 месеца, а ние сме с повече задържане под стража, винаги би следвало да се тълкува, че представлява равносилно на поставяне на жалбоподателя в

ситуация на изпълнение на непостановена присъда и поради това мярката за неотклонение следва да бъде изменена. Не отчете константната съдебна практика, която естествено е в противовес на застъпеното лично становище на държавното обвинение, за оценката на риска от извършване на престъпление, от упражняване на натиск върху свидетели и от укриване от правосъдието към настоящия момент, не към момента на вземане на мярката за неотклонение. Именно това са упреците на ЕС в множество съдебни решения, че съда следва да изложи аргументирани доводи и основания, които да биха могли да бъдат счестени не само като относими към мярката за неотклонение „Задържане под стража“, и достатъчни към онзи момент на вземането ѝ, след първоначалния период на задържане, или и дали тези основания са били достатъчни към момента на искането, иницирано от защитата за изменение на мярка за неотклонение. Не можем да излагаме аргументи и доводи, относими преди две години и половина. Самото съдебно производство вече е в друга фаза.

Отделно от това, на мен ми направи впечатление, как държавното обвинение иска да каже, че и брака е недействителен или нищожен. Прокурорът, стремежи се да мотивира своето убеждение, твърди пред Вас, че сключения брак на подсъдимия и съпругата му е недействителен и той бил сключен под формата на принуда. До такава степен се изложиха аргументи! Изложиха се аргументи за вършене на престъпление. Кой е органа в държавата, който преценява кога е извършено едно престъпление? Слава Богу този орган се казва Съд, а не Прокуратура. Може ли да се цитират някакви други производства, тълкуване на други производства, излагане на някакви аргументи, и то във вреда на подсъдимото лице?!

Моля да приемете, че изложените аргументи от страна на държавното обвинение не са относими към настоящия предмет, не съответстват нито на духа, нито на целите на НПК, но и на ЕКПЧОС, не съответстват и на процесуалното приложение и статуквото по настоящото дело. Основанията, които бяха заложени от държавното обвинение в аргументите да бъде потвърдено „Задържането под стража“, към настоящия момент не са достатъчно основателни да бъде продължена МНО. Дали срокът се тълкува като разумен и основателен е едно, като това е преценка на логическото тълкуване и на лексиката на произнасяне дали един срок е разумен или основателен, дали е неразумен или неоснователен.

Не чухме оспорване на съдебната практика от ЕС от държавното обвинение по отношение на точно тези параграфи – чл.5, параграф или т.3 от Конвенцията. България е осъдена, съда в Страсбург е издал множество решения именно и точно за конкретно такива случаи и аз ще Ви кажа, че такава е и съдебната практика и на Окръжен, и на Апелативен съд. Преди две седмици е изменена мярката за неотклонение по друго дело, защото прокуратурата прави аналог с други дела, на холандски граждани, обвинени за контрабанда на прекурсори, по което дело аз съм работил и участвал, и при срок 3 години задържане под стража, е изменена мярката за неотклонение в „Парична гаранция“, не в „Домашен арест“, както ние искаме с електронно наблюдение. ВОС двукратно изменя мярката, нищо че ВАпС пак я отмени, и то във фазата на съдебното производство. Ето това е практиката.

Прекомерността на задържането под стража задължително обуславя значително

намаляване на степента и на оценката дали едно лице ще се укрие или извърши друго престъпление. Защото това време намалява този риск. Това е тълкуването на закона. Всичко друго са собствени изявления по отношение на начина на тълкуване и лексиката на тълкуване на НПК. Радвам се, че в НПК законодателят не е използвал термина „обстоятелства за изменение на МНО“, а е поставил „по всяко време в съдебната фаза подсъдимия може да поиска изменение на мярката за неотклонение“, и съда да осъществи съдебен контрол върху тежестта на мярката за неотклонение. Това е духа и целта на закона – съдът всеки един път да преценява, когато е сезиран с такова искане, основателно ли е то към настоящият момент, каква е ситуацията, да направи оценката на тези обстоятелства, да прецени времето намалило ли е степента от риска, разпитани ли са свидетелите, има ли опасност при промяна в „Домашен арест“ той да повлияе на свидетелите. Държавното обвинение Ви каза, че счита, че има такава опасност и до толкова.

Какви са доказателствата по делото по отношение на обосноваването на предположението за авторството и извършителство на деянието от страна на подс.К., които според държавното обвинение, само при това съдебно производство, били и затвърдени. Кои са доказателствата за Г.К., какво чухме и събрахме до настоящия момент по това дело?! Разпитахме петнадесет свидетели диджеи, за да установим каква е била личността на починалото лице - светла му памет! И какви са доказателствата за Г.К., че той е поръчител на друго лице, което е извършило и т.н. Какви са данните за съпричастност на Г.К., за да може държавното обвинение след седем години провеждане на ДП и разследване да твърди и да продължава да твърди, че тези доказателства били затвърдени. То няма такива – затвърждава се липсата на доказателства. Потвърждава се разколебаемостта на основателността на предположението за обвинение въобще по отношение на Г.К.. Това са нашите аргументи.

Но да слушаме, че брака бил сключен под формата на принуда, и това да го слушаме от държавното обвинение, при условие на представени доказателства. Държавното обвинение вече излиза извън рамките на оценката на доказателствата по делото. Какви са доказателствата, че след като е сключен брак с Ф.Ц. на 20.07.2021 г., че той е сключен под принуда – няма никакви доказателства. Защо тогава трябва да отчитаме и да приемаме тежестта на тези изявления в ущърб на подсъдимото лице и защо да приемем, че основателността на задържането под стража над две години и 6 месеца вече не прераства в една непостановена присъда?! Очевидно е, че делото няма да приключи още половин година поне, и то на тази съдебна инстанция. Това е факт. Ние с колегата Г. многократно сме обсъждали този момент и досега не сме иницирали производство по чл.270 от НПК именно заради това - да разпитахме свидетели, да съберем доказателства, да се установи каква е реалната ситуация, за да може съда, когато иницира това производство, да се произнесе по отношение на тези обстоятелства - налице ли е риск от укриване, извършване на престъпление, натиск върху свидетели и ако държавното обвинение говори за обстоятелства, които са от преди около една година, аз казвам отново – ние обсъждаме мярката за неотклонение към настоящия момент.

ПРОКУРОРЪТ: Не съм оспорвал правото на подсъдимия и на защитата по чл.270 от НПК да поиска изменение на мярката за неотклонение. Искането безспорно е допустимо. Твърдя с аргументите, които изложих, че то е неоснователно.

АДВ.ГЕОРГЕВ: Прокурорът каза, че имало опасност да се укрие – как ще се укрие, когато Б. е привлечен в това, че като извършител подбуден от К., е извършил убийство. И това е станало месец и нещо преди да бъде задържан К.. Това привличане на Б. е оповестено в пресата. Григор знае, прокуратурата не му предявява обвинение и не го задържа. Защо – ще разсъждаваме последствие. Аз просто поставям въпроса пред Вас. Ф.Ц. пред Вас каза, че тя с Григор били извън България. Каква опасност има да се укрие човек, който е извън България и се върна да го задържат при връчена призовка за явяване като обвиняем и то по чл.116 от НК. Този човек не бяга, но има основателна опасност да се укрие – ами няма такава опасност.

По отношение на брака - този брак ние искахме да се сключи още във фаза Арест, т.е. те двамата искат да се сключи. Ние като адвокати подаваме молби и от кого ни беше отказано – има ги в делото тези неща. Заради това не трябва да тълкуваме нещата превратно и да казваме, че трябва да се правят други изводи. Напротив - фактите са такива, защото прокурора казва нещо, а не сочи никакви доказателства, а те са по делото.

От тази гледна точка моля за Вашето произнасяне.

ПОДС.ГР. АНГ. К.: Надявам се да ми измените мярката, защото наистина на държавното обвинение му е лесно - прибира се в тях и да говори, че ще се укрива или обосновано предположение. На мен не ми е идвало на ум за каквото и да е престъпление, камо ли това. Да стоиш две години и половина в затвора и да ти вменяват вина – това вече не е човешко. Аз не знам какво да направя, за да се разбере, че нямам нищо общо със ситуацията. Моля да ми измените мярката.

Нямам нищо против, че адв.Т. ще напусне залата и няма да присъства до края на заседанието. Съгласен съм да ме представлява само адв.Г..

Съдът, след кратко тайно съвещание обяви, че ще се произнесе с определението си в края на днешното с.з., след разпита на свидетелите по делото.

С оглед необходимостта от осигуряване обяда на подсъдимите лица, съдът **ОБЯВАВА** един час почивка до 13,45 часа.

СЪДЕБНОТО ЗАСЕДАНИЕ продължава в 13.45 часа, като в залата се явяват всички страни, с изключение на адв.И.Т..

Съдът пристъпва към разпит на явилите се свидетелите по делото.

СВИД.В. Д. Ч.: Към м.февруари 2015 г. работех в музей „Г.В.“ във Варна и сега също. По принцип много портрети по описание съм изготвяла, като идват свидетели, описват ми лицето и аз се опитвам да го рисувам. Не помня нищо за конкретния случай. Старая се да игнорирам след работата си нещата, които са минали през мен.

Съдът **ПРЕДЯВЯВА** на свидетелката съставеният по описание портрет, находящ се на л.37 от т.2 на ДП.

СВИД.М.: Много случаи са минали, опитвам се да забравя нещата. Като го видях портрета мога да кажа, че аз съм го рисувала, но не помня нищо по случая. Не помня колко лица са идвали, кой ги е довел- беше отдавна.

ПРОКУРОРЪТ: Аз нямам въпроси към свидетелката, но предвид обстоятелството, че същата заявява, че не помни нищо, правя искане след изчерпване на въпросите към нея, на основание чл.281, ал.4, вр.ал.1, т.2 от НПК, ако няма съгласие от страните, да бъдат прочетени показанията ѝ на ДП.

СВИД.М.: Това е портрет по описание, при изготвянето на който аз задавам въпроси на свидетелите, те дават отговори и в резултат на това се изготвя тази скица.

След изготвянето ѝ се дава възможност на лицето, което е дало описанието да погледне и да потвърди, че така изглежда човека. След като я рисувам, предоставям на свидетеля да каже ако има корекции, правя ги и той казва дали пасва. Носа, овала на лицето казва дали отговаря, и след това отново показвам до момент, в който човека каже, че прилича на даденото лице, което се рисува.

Лицата, които дават тези сведения, идват със следовател обикновено.

Не знам дали се изготвя протокол след това за процедурата, но пред мен не се изготвя. Тази скица я предавам на разследващия полицаи.

През 2015г. и към момента работя на длъжност „екскурзовод“ в музей Г.В.. Имам завършено художествено образование, не съм любител.

За първи път съм потърсена от полицията за изготвянето на портрет във връзка с извършване на престъпление през 1996-1997 г. Този случай не помня през коя конкретната година е бил – предполагам 2015г., тъй като съдията ме запита за тази конкретна година.

За изготвяне на портрет ме търсят по веднъж, по принцип. За този портрет са ме търсили веднъж, не се е налагало по няколко пъти да ме търсят.

В конкретния случай съм изготвила един портрет, винаги е един.

За конкретния случай не помня колко човека са дошли, поне един е бил от полицията. Винаги има полицаи, не идват сами хората при мен.

Когато са няколко човека, които ще дават сведение, те влизат един след друг. По

принцип всеки описва това, което е видял. Рисунката показвам само на този, с който работя.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетелката.

АДВ.Р.: Съгласна съм да бъдат прочетени показанията на свидетелката от ДП.

ГРИЩЕЦ и Ч.ОБВ.Н.: Съгласна съм да бъдат прочетени показанията на свидетелката от ДП.

АДВ.Н.: Съгласен съм бъдат прочетени показанията на свидетелката от ДП.

АДВ.И.: Съгласна съм да бъдат прочетени показанията на свидетелката от ДП.

АДВ.Г.: Съгласен съм да бъдат прочетени показанията на свидетелката от ДП.

ЗАЩИТНИКЪТ Б.: Съгласен съм да бъдат прочетени показанията на свидетелката от ДП.

ПОДС.Б.: Съгласен съм да бъдат прочетени показанията на свидетелката от ДП.

ПОДС.К.: Съгласен съм да бъдат прочетени показанията на свидетелката от ДП.

СЪДЪТ намира, че показанията на свидетелката В. Д. Ч., дадени на ДП следва да бъдат приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл.281, ал.5, вр.ал.1, т.2 от НПК, тъй като на първо място същата не е разпитвана пред съдия, а на второ място заяви, че си спомня факти и обстоятелствата, за които е била разпитвана на ДП и е депозирано съгласие от всички страни в процеса.

Предвид горното, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И :

ПРОЧИТА показанията на свид.В. Д. Ч., находящи се на ДП - т.2, л.35.

СВИД.М.: Вярно е това, което прочетохте. Сега ми изплуват спомени, че тези показания съм ги давала в ОД-МВР-Варна. Не помня подробности за описанието, което ми е дадено. Не си спомням дали са два портрета, щом е приложена една скица, предполагам, че е била една.

По принцип, когато ми описват даден типаж, аз ги питам долу-горе какъв тип е, защото има различни типажи хора. Този е бил северен типаж – т.е. светли хора. Има потъмни, по-мургави - испански тип. Това е насока, не твърдя, че е точно такъв човека. Изводът, който съм направила от описанието на тези момчета, е че е северен типаж.

По принцип аз предавам скицата веднага след като я направя на полицаия или следователя, който идва със свидетеля. Не я нося аз лично.

Нямам термин за човек от нашия генотип, или ромски. Аз също съм оприличавана на англичанка, шведка. Нямам термин за нашата нация.

Ако свидетелите ми говорят цветно, то аз го отразявам, но рисувам черно-бяло. Различните типаж и различни черти на очите и носа се изобразяват различно. Някои са с по-изострени черти, зависи какво ми описват.

Доколкото съм учила анатомия на човешкото тяло, познанията ми са от това. Ако ми кажат цвят на очите, ги правя, дори и черно-бели, те изглеждат светли. С молива ги правя. Тъмни, светли очи, косата също – от рисунката се разбира какви са. Но не рисувам цветно, работя с молив. Аз няма как да отбележа и няма къде да отбележа, че косата му е червена, например, или брадата побелява. Тези, които водят свидетелите, би трябвало да отбелязват това в протокол, ако косата е рижа или червена. От мен това не се изисква. От полицията седат по-настрани, аз работя пряко с лицето и ме интересуват другите, съсредоточавам се в моята работа. Затова не правя портрет, а правя скица. За мен е важно човека срещу мен какво ми казва. Аз не правя портрет, а скица, което е около 60-70% прилика.

Никой не ме е карал да правя втора скица за по-голямо съвпадение.

Според показанията ми, които ми прочетохте, явно са ми обяснили как са видели лицето, какво са видели, каква част от лицето и аз илюстрирам тази част от лицето, която ми описват.

Когато се прави портрет на лицето, се гледа лицето, на което се прави портрет. А това е портрет по описание – там приликата не може да бъде 100%, няма как да бъде.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля, като съдят, със съгласието на страните, ОСВОБОЖДАВА същата от съдебната зала.

АДВ.И.: Моля да дадете възможност на подзащитният ми да направи кратко изявление по повод на тази скица.

Съдът ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на подс.Б. да даде обяснения, прочитайки бележки, които е подготвил.

ПОДС.Б.: Не става ясно защо разследващите полицаи, чрез оперативните си работници, осигуряват хора, с чието описание се изготвя скица на извършител на престъпление, при положение, че в БНТЛ разполагат с подготвени експерти за изготвянето на фоторобот. Става дума за програма „Фейсис“. Тази програма разполага с огромни възможности, чрез които много лесно може да предаде много по-достоверно лицето на извършителите. Тази програма се ползва от обучени специалисти – експерти в БНТЛ и е била налична към 2015 г. Образите, създадени с тази програма, са много по-достоверни и по-близки до действителността, отколкото тези, предадени чрез тези рисунки.

Художникът може да се подведе от опита си и да не може да пресъздаде така точно, както компютърът може да пресъздаде човешкия образ.

СВИД.АЛ. ХР. Т.: Знам за какво е делото. Почти нищо не си спомням, освен, че ме извикаха ме във Второ РУ някъде 6-7 месеца откакто бях продал някакви радиостанции на някакъв човек. Питаха ме дали мъж или жена ми се е обадил и аз казах, че няма как да помня. Казах, че може и жена да е поръчала на името на мъжа си и така.

Бях сложил да продавам радиостанции, които съм купил от Али експрес, бяха за пътуване до морето, ползвал съм ги веднъж и ги сложих да ги продавам.

Радиостанциите бяха с марка Бауфенг, продават се от десетки магазини в България и отделно могат да се купят радиостанции във всеки един магазин – Технополис, Декатлон. Не съм продал нещо, което изисква специален лиценз или нещо подобно. Пуснах обява в Алкро, или OLX – не си спомням в кой сайт. Както казах на полицаия, аз не съм продал кола, за да се видя с хората, да е било някакъв голям момент в живота ми, да продам кола и т.н. Продам съм нещо дребно - техника. Цената си я пише на обявата, предполагам се е обадил човека, дал е адрес и офис на Еконт и аз съм му ги пратил.

Не помня на кой град съм ги изпратил, но сигурно го пише в товарителницата от Еконт.

Няма как да си спомням дали с този клиент съм имал и други делови отношения. Аз не ги познавам хората.

Когато ме разпитваха в полицията, тогава сигурно са били налични товарителниците в куриерската фирма. Би следвало да са ги изисквали.

Не си комуникирам с хората, пращам пратките по куриер.

Не пазя документи за продажбата. Не помня колко броя радиостанции съм изпратил на тези хора.

Тези радиостанции не са били кодирани, както са дошли от фабриката – така съм ги изпратил. Аз нямам необходимото знание да ги кодирам. Видях радиостанции, видях обсег на работа, вършеха ми работа и ги взех.

Когато ги продадох, радиостанциите работеха. Аз ги пращам с опция „Преглед и тест“, за да не каже човека, че продавам нещо неработещо.

Аз не съм фирма, аз съм физическо лице. Аз съм ги купил, за да си говоря с приятели. Пишеше, че обсега в града е от 3 до 5 км, което на различните места е различно. На пресечна местност 10-15 км, пряка видимост до 20 км. Ако му сложа по голяма антена, ще прави повече, предполагам.

Аз съм ги взел тези радиостанции за почивка на море, да си говорим между колите – на разстояние 3-4 км, но когато има пряка видимост, е различно.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля, като съдът, със съгласието на страните, ОСВОБОЖДАВА същия от съдебната зала.

СВИД.К. ЗДР. К.: Познавам Б., приятели сме, в приятелски отношения сме. Познаваме се от 2000 година, някъде.

Бях разпитван в София, в следствената служба. Това беше м.април 2020 г. Тогава ми се обади следовател. Уговорихме среща, отидох след 17 часа, тъй като бях на работа. Там имаше още една госпожа, която пишеше на компютър и ми задаваха въпроси.

Познавам жена му на К.Б. и дъщеря му К., когато се запознахме. В последствие вече и сина му К.. Към 2015 г. К.Б. имаше магазин за авточасти и с това се занимаваше. Последно се видяхме през 2015 г. есента. След това аз го търсих, но нямах връзка с него и отидох до магазина преди Нова година и видях, че е затворен.

С бащата на Б. съм се виждал по повод събирания, кръщение на детето, познаваме се добре. Помагали сме си, той е специалист по електро, аз съм в строителния бизнес и сме си вършели услуги.

През 2016г. К. ми се обади във връзка с ремонт на един апартамент, и тогава го питах какво става. Той ми обясни, че е задържан по повод това, което е обвинен и се разговорихме. Той каза, че на 26.02. е извършил нещо предполагаемо. Аз му казах, че на тази дата 26.02. ние по принцип си правим събиране и той е бил на купона вкъщи.

Тези събирания тогава ги правехме в по-широк кръг. На тази дата се запознахме с жена ми и в последствие след 2012 г. правихме по-широк кръг приятели се събирахме. Имахме едно ресторантче, което давахме под наем за празненства и там се събирахме повече хора.

М.февруари 2015 г. сме правили такова събиране.

Курбан по принцип се организира за благополучие, за здраве и т.н.

Нашето празненство е съчетание на дати. Имах инциденти в строителството и в процеса от живота ми и реших, след като приключих една кооперация, която правих, тъй като имаше трудности с предаването и кризата тогава беше икономическата, реших по този повод да правя събиране и да черпя за здраве приятели.

На това събиране през 2015г. са присъствали най-вече кумовете, приятели, К. и жена му, мои племенници, които работеха с мен, един мой колега, на който аз съм кум.приятели най-вече.

По принцип мога да посоча имена и телефони на тези хора. Племенниците са деца на мои първи братовчеди, затова ги наричам така – Н.К. е единия, другият е В. П.. Мога да дам телефоните, но не ги знам наизуст. В. Зл. е наша приятелка доста отдавна, беше ученичка, когато работеше при нас - след 1992 г. и поддържахме приятелски отношения. Те също са идвали с майка си и сестра си. Обикновено се събираме около 10 човека, но не мога да кажа със сигурност.

Те всички са идвали и са си заминавали, не мога конкретно да отговоря на въпроса Ви дали някой е идвал и си е заминавал.

Б.и не видях с какво пристигнаха, но като си тръгваха видях, че си тръгнаха с тяхната

кола. Той дойде с жена си и децата си.

Тази вечер той се държа, както се държат хората на празненство – хапване, пийване. Те по принцип всички излизат - пушат, говорят, там има тераска. Излизло се е. Не си спомням конкретно дали му се е обаждал някой на К., но мисля, че дойде един негов приятел да си говорят отвън. Аз съм го виждал два три пъти в тях този човек. Доколкото си спомням се казваше Р.. Не знам дали това му е името, или е прякор. Той сигурно е стоял 10-15 минути, не се е бавил.

Като казвам К. и К. – имам предвид К.Б., за него говоря.

Кръстниците се казват П.Д. и В.Д. – те са моите кумове.

К. си тръгна преди полунощ. Събрали сме се след 19 часа. Не помня дали са си тръгнали първи, или пък последни. Преди тях си тръгна В., Л. си тръгна. След него остана Н.К. и Вальо Дъбов. Кумовете ми останаха още, те си тръгнаха по-късно от всички. То беше работен ден и на другия ден хората бяха на работа, така че са си тръгнали всички по едно и също време горе-долу.

Не помня как сме били разположени в заведението. Там не сядаме да стоим непрекъснато. Там се познавахме всички и един сяда, друг става.

Заведението има две по-малки зали. В едната зала има 4-5 маси, а в другата са 4. Имаше едно сепаре срещу вратата. Нямахме други гости в заведението тогава. То е едно общо заведение, има едни стенички само, но не е преградено. Обикновено според броя на хората събираме масите и сядаме. Ако са 15 човека, седат на едно място. Него ден сме били не повече от 10-12 човека, т.е. били сме на една маса, събрана предварително.

Това събиране точно на 26.02.2015г. го помня, защото 2015 г. дъщеря ми Е. се запозна с едно момче и те се сгодиха и 2016г. беше сватбата. Ние бяхме поканили К. и Ц., и когато ги търсихме по този повод да им дадем покана за сватбата – не ги открихме. Поканили сме ги някъде 2015г. – май, юни, но после не ги открихме да им дадем поканите.

С Б. и семейството му се събирахме по всички поводи – 3-4 пъти в годината. Аз с него се познавам от 2000 година някъде, ходехме на къмпинг Каваците. Моята съпруга с неговата са се запознали доста по-късно – след 2006 г., защото тя не идваше там. Семейните ни контакти са малко по-късно от 2000 година и са три-четири пъти годишно.

Последният ни семеен контакт с Б.и беше това събиране. Преди това най-вероятно е било на рождения ми ден, предната година, на 17 септември. На Нова година не се събираме. Събирали сме се и по други поводи с общи наши приятели. Те си честваха някакви рождени дни, понеже имаше и тази възможност.

Компанията ни беше малко разнородна. Ние преди тази дата, като нас ни запозна един наш приятел В. на Каваците. Тази компания – д-р Мютенови – двама братя, и след това с В. си развалихме отношенията и вече когато се събрахме тази група, те не идваха.

Б.и се познаваха с останалите гости, тъй като сме се събирали на други поводи и се знаеха, познаваха се. Л. го пращах до магазина за авточасти да взема за служебните коли

части и той ми помагаше. С Н.чо се познавах, с кумовете също. В. го познаваше добре. Моите кумци са по-странични, може и да не се знаят толкова добре.

Имал съм прекеждия с автомобил, нищо сериозно. Поводът на събирането на 26.02.2015 г. беше съвкупност от житейски събития. Първо датата на запознанството със съпругата ми е тази дата. Това е един прелом в живота ми, от тогава се промени живота ни. След това самият ми живот така е протекъл с нея и с прекеждия. Първата ни дъщеря е доведена. Там имаха против майка ми и баща ми, борил съм се с тези неща – съвкупност е. След това и този обект, на който бях и инвеститор, и изпълнител – хвана ме кризата, беше ми трудно да приключя с акт 16, помощи от приятели. Имам предвид кризата 2010-2012 г., като 2012 г. предадох обекта с помощ от приятели. То не е курбан, както го правят да раздам чорба, просто го правя да покана най-близките си приятели и да се почерпим. Десет години съм правил такива събирания. Почнахме малко преди 2012г. и до ден днешен, като 2015 г. есента го дадохме това заведение под наем за бърза закуска и тогава приключиха тези масови сбирки там.

Този приятел на Б. не е влизал в помещението, ние излизаме навън там да пушим и тогава го видях. Тя вратата е решетка и се вижда през нея. Отпред има площадка, стълбички и се вижда вратата към улицата. Виждал съм го този човек в тях на сбирки. Съпругите ни се запознаха някъде към 2006 г. Те рядко поддържаха контакти двете самостоятелно, имаха си телефонните номера. Аз нямам обяснение защо той не ми се е обадил за събитията през 2015 г.

За тези неща с Б. разбрах през 2016 г., когато баща му ме потърси за ремонт на един апартамент. Тогава го попитах какво се случва. Той не ми даде никакви обяснения. Аз дори сега не знам какво се случва. Тогава ми каза, че е задържан. Това става м.април-м.май 2016 г. Баща му ми каза, че е задържан, като ние говорихме м.април-м.май 2016 г. Не ми е обяснил за какво е задържан. След тази среща с баща му не съм поддържал връзка с К.Б., само с баща му. Имаме общ допир в бизнеса и сме си вършели услуги. Имам скеле на тяхната къща, там правихме едни пътеки. Имам да довършвам там строително-монтажни работи и такива отношения сме.

Събиранията към настоящия момент продължават, но не в такъв мащаб. Преди два дни точно нямаше, трябваше да пътуваме за Варна. Бяхме само със съпругата ми. Миналата година бяхме с Л. и жена му на 26.02. Тази година за първи път не правим събиране.

Към 2015г. работех в строителството, както и сега. На работа ходех почти всеки ден, тъй като аз съм управител и ако реша няма да отида. Сутрин ходя по различно време на работа – някъде към 8.00-10 часа.

2015 г. на събирането имаше музика. Обикновено рокаджийска, не е жива музика. Това продължи до към полунощ. Употребяваме алкохол, по принцип на тези събирания. На следващия ден реанимираме, ако сме употребили повече алкохол. Конкретно 2015г. на следващия ден сигурно съм бил на работа на някой от обектите. Обикновено ходя на работа, тъй като трябва да има контрол на обекта. Това събиране не беше почивен ден, делничен

ден, така мисля. Бил съм на работа на следващия ден. Съпругата ми работи в моята фирма. Тя не беше на работа на следващия ден. Нейната работа не е свързана с ежедневно ходене на работа. Тя носи документи, ходи до счетоводителката понякога. Това ѝ е работата. Стояхме до 12.00 часа, пийнахме си. Делничен ден беше, сигурен съм.

На тези събирания танцуваме по принцип, но Б. не е по танците. Не помня с какво е бил облечен, но обикновено е с дънки и ризка. Нямаше нещо особено по него. Нормално беше всичко. Всъщност се сещам, че беше с превръзка на ръката. Някаква операция каза, че са му правили. Мисля, че на дясната ръка беше операцията. Превръзката беше бинтована и връзка, закачена на врата му. Може би е била черна тази връзка, не се сещам. Върху дрехата беше самата превръзка, а ръката беше бинтована.

Смятам, че има разлика във външния вид на Б. през 2015 г. и сега - минали са много години. Отслабнал е доста сега, като го виждам. Преди беше по-здрав.

Никога не е бил с брада Б.. Аз не съм видял Р. в кола, видях го отвън. Менюто на това събиране го изготвя съпругата ми. Онзи ден мисля, че беше агне. Аз разбрах, че Б. е задържан през 2016 г. – м.май, м.април разбрах, че е задържан и обвинен за убийство.

Баща му тогава ми каза, че е задържан, но не сме коментирали защо. Каза ми, че е задържан за тежко престъпление. Не ми е казал къде е задържан.

Стана ми ясно за коя дата е обвинен – баща му ми каза тогава, когато говорихме. Ние тогава коментирахме и аз му казах, че на тази дата сме били вкъщи и повече не сме разговаряли.

Преди това с баща му не сме говорили за проблемите на Б. с правосъдието. Това е онзи разговор през 2016 г., когато разбирам от баща му, че е бил задържан Б. за престъпление, извършено на 26.02.2015 г. при разговор с баща му през м.април, м.май 2016 г.

Относно моите кумове знам, че са изпратили документи до съда. Той е болен, а тя го гледа, грижи се за него.

Като разбрах, че е затворен магазина на Б., не съм го търсил чрез съпругата му аз лично, но сигурно съпругата ми я е търсила. Не мога да кажа дали я е открила. Коментирали сме, че ги няма и се питахме какво се случва с тези хора. Тя сигурно е направила опит да се свърже с нея, аз също не успях. Това е есента на 2015 г. и магазина беше празен. След това отидох и до дома му, но нямаше никой, поне аз не открих никой. Не съм ходил всеки ден, но веднъж съм го потърсил и разбрах, че нещо става.

АДВ.Н.: Правя искане да бъдат прочетени показанията на свидетеля, които е дал в протокол за разпит на 07.04.2020г., на втора страница, абзаца – „през 2016 не знаех какво се случва с него“ до края на абзаца Тъй като той твърди в днешно с.з., че е разбрал от бащата на подс.Б. през 2016 г. и са си говорили във връзка с неговите проблеми, но кога точно е разбрал, се уточнява в тези показания. Аз считам, че са налице съществени противоречия и

моля да бъдат прочетени и свидетеля да заяви кои от тях поддържа.

АДВ.Р.: Съгласна съм да бъдат прочетени показанията на свидетеля от ДП.

ГРИЩЕЦ и Ч.ОБВ.Н.: Съгласна съм да бъдат прочетени показанията на свидетеля.

АДВ.И.: Съгласна съм да бъдат прочетени показанията на свидетеля от ДП.

АДВ.Г.: Съгласен съм да бъдат прочетени показанията на свидетеля.

ЗАЩИТНИКЪТ Б.: Съгласен съм да бъдат прочетени показанията на свидетеля.

ПОДС.Б.: Съгласен съм да бъдат прочетени показанията на свидетеля от ДП.

ПОДС.К.: Съгласен съм да бъдат прочетени показанията на свидетеля.

СЪДЪТ намира искането на защитата на подс.Б. за прочитане показанията на свидетеля К. ЗДР. К., дадени на ДП за основателно, доколкото действително са налице противоречия с заявеното в днешно с.з. С оглед на това, че показанията на свидетеля не са депозираны пред съдия и в днешното съдебно заседание бе дадено съгласие от всички страни намира, че са налице основанията на чл.281, ал.5, вр.ал.1, т.1 от НПК за прочитане на показанията на свидетеля в частта кога точно е научил за това, че подс. Б. е задържан и че е обвинен за убийство.

С оглед горното **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА показанията на свидетеля, дадени на ДП - т.17, от 07.04.2020 г. на стр.2 в абзаца „След 2016 г....“ до края.

СВИД.К.: Не знам кое е вярното, тук се обърках вече. Предполагам, че това, което съм казал тогава, е вярно.

Сигурно и двете са верни, защото 2016 г. го нямаше. Но дали по-късно сме говорили с баща му, не мога да кажа. Мисля си, че е било 2016 г.

Сватбата на дъщеря ни беше 2016 г. – м.януари подписването, а на 14.02. беше сватбата. Разговорът с бащата на Б. е бил след това. 2016 г. Б.и ги нямаше, а разговора е бил след това, но не мога да кажа колко. Доста време след това е бил разговора, сигурно година, може и повече. Най-вероятно това, което съм казал тогава, е вярно и това, което казах днес, също е вярно.

С Б. търсех контакти по телефона – 2015 г., сигурно след м.март. Ние не сме се чували всеки ден, но когато съм го потърсил, нямаш връзка. След това реших да мина през

магазина – м.септември, октомври, но магазина беше изпразнен, нямаше никой.

С баща му говорехме м.март, м.април, когато той ме потърси за ремонт на този апартамент. Аз не съм го търсил баща му.

Моля да ми бъдат заплатени пътни разноски и нощувки, като ще представя документи за това допълнително.

СВИД. Л. ВЛ. К.: Познавам К.Б., в приятелски отношения сме. Чрез един наш приятел се запознахме с него.

Не мога да кажа годината, в която се запознахме с него, но между 2005 г. и 2008 г. От тогава се познаваме и с неговата съпруга.

2020г. пролетта ме викаха за разпит в полицията. Разпита продължи час и половина. Тогава не бях в добро здравословно състояние, имах мигренозно главоболие, а и имам проблем със слуха и малко ми е трудна комуникацията.

Със съпруга ми се запознахме на 26.02.1987 г. Ние си отбелязваме тези празници, като се събираме, правим купон, тържество. Присъстват хората, които са ни най-близки, кумове, приятели, роднини, близки хора. Със семейството на Б. сме в приятелски, семейни отношения. Заедно със събирането, което е по повод нашето запознанство, някъде от 2011 г. мъжа ми си нарочи да прави и курбан на тази дата. С течение на някои неприятности – инциденти, катастрофа, тъй като той е строителен инженер и му падна гредата на главата и разни други неща, той реши да отбелязва за здраве на този ден и тези поводи.

М.февруари 2015 г., т.е. на 26.02., направихме пак събиране с близки и семейства наши приятели. От 2012 г. до тогава сме правили зачитането така, както си го беше нарочил мъжа ми, курбана. К. беше на това събиране със съпругата си и децата си.

С К. и семейството му – Ц. и децата сме много близки, познаваме се и с родителите си и на някои от събиранията от тяхна страна съм ги виждала. Майка му е покойна вече.

Нямам точни спомени за това събитие 2015 г., но предполагам, че К. и семейството му са дошли примерно около 19 часа, защото това време се събираме обикновено. Нямам спомен кога са тръгнали, но не е било преди 23 часа и нещо.

На това събиране присъстваха нашите кумове, Ц. и К., В., която е наша близка, племенниците на съпруга ми със съпругите си, друг племенник на съпруга ми, други приятели семейство, където мъжа почина. Като имена са В., П. Л., Д. В., Н., Г. и Н..

Това събиране беше проведено в помещение в нашата къща, което беше направено за заведение за хранене, но последствие го ползвахме като наш голям хол. Там се събирахме за наши семейни празници, на приятели празници, нови години и т.н.

В това заведение има едно помещение, като или се прави две маси, или една маса. Не мога да се сетя как сме се подредили тогава. Доколкото си спомням сме били пет-шест семейства. Ако сме били 15-20 човека... Точна бройка не мога да кажа. Около 15 човека ако сме били, то си правим една блок маса, но понякога правим и две маси. Не мога да си

спомня. Не мога да бъда точна.

Събирането си го правим откакто сме се запознали – 35 години станаха в събота. Курбанът го правим от 2012 г. През 2015 г., м.август го дадохме под наем заведението и нямаше как да правим тези събирания вече. Правили сме само едно събиране, когато дъщеря ми се ожени в началото на м.февруари. След това те вече го работеха заведението и долу помещението не се ползва така, както преди да го дадем под наем.

Това не беше заведение, никой не го държеше, ние го стопанисвахме и ние го държахме. Външни хора на 26.02.2015 г. не е имало. То не е действащо заведение, просто е направено помещението с тази цел. В това положение това заведение беше от 2005 г. до 2015 г. някъде, десетина години беше така. Ние живеем отгоре и всичко, което е долу го държахме, защото имахме намерение ние да работим в него и затова стоеше празно за нас. От лятото 2015г. го дадохме под наем за заведение за бързо хранене, което работи до 02.00 часа.

Кухненският блок си е там в самото заведение. Ние се настанихме в тази къща 2005г. След 2015г. вече няма такива събирания. Ние сме го отдали под наем и човекът държи заведение за бързо хранене. През 2016г., когато дъщеря ми се ожени, човека ни разреши да вземат булка от там. Може някоя събота да сме го ползвали, но просто вече не се ползва само от нас, когато си искаме и каквото искаме да правим. Това беше последния курбан.

Със семейството на Б. бяхме достатъчно близки, добри приятели. Виждахме се многократно, веднъж в месеца поне, предполагам. Виждали сме се в нас, в тях, на заведение, на море. Аз ходих до скоро на море. Дълги години летувахме на Каваците, но аз започнах да ходя по-късно от мъжа ми, защото не обичам да спя на палатка. След 26.02.2015г. продължихме нормално да се виждаме с Б.и. Предполагам, че сме се видели март месец, след това предполагам и м.април. По принцип на нашата годишнина от запознанството каним горе-долу в този кръг компания - близки семейства, приятели, роднини, кумове, или тези на които ние сме кумували. Следващите години сме си ги празнували с племенника и жена му и с кумовете ни.

2016г. не сме празнували, защото тогава женихме дъщеря ни точно м.февруари. На тази сватба сме канили наши приятели. Не мога да ги изброя, тъй като сватбата беше 160 души гости. На тази сватба искахме да поканим и Б.и, но не можах да ги поканя. Те знаеха за тази сватба, но от м.септември 2015 г. няхах връзка с тях. Правила съм непрекъснати опити да се свържа с тях по телефона съм ги търсела. Знам, че К. имаше магазин за авточасти, но аз само по телефона съм ги търсила. Съпругът ми не зная как ги е търсил, по какъв начин. Аз съм му казала, че не мога да се свържа с тях и се учудвам защо не вдигат телефона. И той се чудеше също защо цял декември месец никой не се обажда. Аз съм се обаждала достатъчно и съм ги търсила.

Аз организирах събитията в нашето семейство и събиранията. Мъжът ми е достатъчно зает, за да търси и организира някого. Не ми е споделял мъжът ми да ги е търсил и да не ги е намирал. Следващата година, след като мина и сватбата, той ми каза в един

момент, че са изчезнали и не можем да имаме връзка с тях. Но м.декември 2015 г. аз се обаждах.

До ден днешен не съм разбрала къде е изчезнал Б.. Съпругът ми не зная дали е наясно какво се е случило, но на мен не ми е споделял.

Менюто на 26.02.2015 г. не знам какво е било, няма как да знам. Ние сме се приготвили, предполагам е имало салата, предястие, основно, но не мога да кажа какво – може печено агне или прасе.

Може да се провери точно кога е дадено заведението ни под наем и да се каже.

26.02.2015 г. беше делничен ден и това го свързвам с ходенето на детето на училище, с това го свързвам. Като казвам детето, имам предвид дъщерята на Ц. и К. – тя беше на училище. Аз не съм била на работа, защото съм домакиня.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и не възразяват същата да бъде освободена от съдебната зала, поради което и съдът ОСВОБОЖДАВА същата от съдебната зала.

АДВ.И.: Във връзка с неявилите се свидетели П. и В. Д.и, след консултация с моят подзащитен, ние изразяваме становище, че нямаме нищо против да не ги разпитваме, а да се прочетат техните показания, тъй като разбрахме, че г-н Д. е с тежко заболяване.

Ще имаме искания за разпит на нови свидетели, но на Д.и не държим лично да се разпитват, може да четем показанията им.

ПРОКУРОРЪТ: Аз възнамерявах да предложа на съда Д.и да бъдат разпитани чрез видеоконференция, но след като имаме искане за прочитане на техните показания, се съгласявам, давам съгласие.

АДВ.Р.: Съгласна съм да се четат техните показания.

Ч.ОБВ.И ГРИЩЕЦ Н.: Не съм съгласна да се четат показанията на Д.и, ако може бих искала да ги видя лично, защото в съдебно заседание се получават различно нещата.

АДВ.И.: Тогава да се заличат от списъка на лицата за призоваване.

ПРОКУРОРЪТ: След като няма съгласие за прочитане на техните показания, то моля да бъдат призовани и разпитани чрез видеоконференция. Не съм съгласен да бъдат заличени от списъка.

АДВ.И.: Тогава да се четат техните показания.

АДВ.Р.: Не възразявам да бъдат разпитани чрез видеоконферентна връзка.

ГРИЩЕЦ И Ч.ОБВ.Н.: Съгласна съм да бъдат разпитани Д.и чрез видеоконференция.

АДВ.И.: Даваме съгласие за видеоконференция.

АДВ.Н.: Да се разпитат чрез видеоконференция Д.и.

АДВ.Г.: Съгласен съм двамата свидетели П.Д. и В.Д. да бъдат разпитани чрез видеоконференция.

ЗАЩИТНИКЪТ Б.: Съгласен съм.

ПОДС.Б.: Съгласен съм.

ПОДС.К.: Съгласен съм с адвоката си.

Съдът, с оглед липсата на съгласие от страна на ч.обв.и гр.ищец П.Н. за прочитане показанията на свидетелите П.Д. и В. Д. намира, че техният разпит следва да бъде извършен чрез видеоконференция в СГС за следващо с.з. на 21.03.2022 г. от 10.00 часа, за което да се изпрати искане и извлечение от протокола за определ.та дата, като свидетелите да се уведомят по телефона за задължението им да се явяват за разпит чрез видеоконференция.

Преди датата на с.з. системните администратори да осъществят връзка с оглед провеждане на видеоконференцията.

С оглед горното и съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА разпит чрез видеоконференция на основание чл.139, ал.8 от НПК в СГС на свид.П. АЛ. ДР. и В. Н. ДР. на 21.03.2022 г. от 10.00 часа.

Съдът, с оглед направеното искане по реда на чл.270, ал.1 от НПК от защитата на подс.К., след проведено тайно съвещание, намира следното:

Депозирано е искане в днешното с.з. от адв.Т., подс.Г.К. и адв.Г. за промяна на мярката за неотклонение, взета спрямо него, от „Задържане под стража“ в по-лека такава, а именно „Домашен арест“. Основните аргументи, изложени от защитата, са продължителен срок на задържането, който към настоящия момент е около две години и половина. Аргументира се, също така, липсата на опасност, с оглед обстоятелството, че към настоящия момент по-голямата част от свидетелите са разпитани, същият да въздейства върху тях. Изтъква се като липса на опасност същия да се укрие неговото семейно положение, а именно, че от м.юли 2021 г. същия е сключил брак с Ф.Ц. и има дете, и възрастна майка, за които полага грижи.

Защитата акцентира най-вече на обстоятелството, че продължителния срок на задържане и тежестта на обвинението не дават основание на съда да продължи тази мярка за неотклонение.

В противовес на аргументите на защитата на подсъдимия К., прокурорът счита, че не са изтъкнати нови обстоятелства, които да налагат изменение на мярката за неотклонение в по-лека, като такива счита, че не представляват сключения между подсъдимия К. и Ф.Ц. брак, както и наличието на малолетно дете, които факти и обстоятелства са били налице и в

един предходен момент. Като аргумент в подкрепа на заеманата от прокурора позиция се изтъква и опита за влияние върху свидетелите, изразяващо се в наличието на друго образувано наказателно производство, във връзка с представено медицинско свидетелство – болничен лист от Ф.Ц.. В тази връзка моли съда да не променя мярката за неотклонение по отношение на подс.К..

Съдът, съобразявайки се със становището на страните намира, че към настоящия момент следва да бъде преценена законността на продължаващото задържане, което налага отново да бъдат преценени обосноваването подозрение във връзка с престъплението, в което е обвинен К. и наличието на опасностите, а именно да се укрие или извърши престъпление.

Съставът на ВОС счита, че действително към настоящия момент, изхождайки от първоначалното задържане на К., са изминали около две години и шест месеца. Действително практиката на ЕСПЧ приема, че продължителността на задържането влияе на интензивността на опасностите, визирани в нормата на чл.63, ал.1 от НПК, а именно върху опасността от укриване или извършване на престъпление. Към настоящият момент почти всички свидетели, посочени в списъка на обв.акт, са разпитани, поради което и съдът счита, че може да се приеме, че опасността да се въздейства върху тях, като аргумент за извършване на престъпление, е отпаднала. Действително от материалите по делото е видно, че подсъдимия К. има постоянен адрес, има малолетно дете, има сключен гр.брак с Ф.Ц..

Горното е във връзка с отпадане на опасността от укриване, към настоящият момент която съда счита, че не е с такава интензивност, каквато е била при първоначалното вземане на мярката за неотклонение. Следва да се отбележи, че и към настоящият момент съда счита, че са налице данни, които да обосновават подозрението спрямо К. в обвинението, което му е повдигнато, но именно с оглед намалелия интензитет на реални опасности от укриване или извършване на престъпление, адекватна и съответна на целите на мерките за неотклонение би била и една мярка „Домашен арест“. Същата следва да бъде изпълнявана чрез средство за електронно наблюдение и осъществявана на адрес гр.Варна,

С оглед на всичко изложено **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ мярката за неотклонение, взета по отношение на подс.ГР. АНГ. К. с ЕГН ***** от „Задържане под стража“ в „Домашен арест“, която да се изпълнява на адрес гр.Варна,

ПОСТАНОВЯВА на основание чл.62, ал.6 от НПК спазването на забраната да напуска жилището си да бъде контролирано чрез способите за електронно наблюдение по смисъла на чл.262, ал.2, т.2 от ЗИНЗС.

След влизане в сила препис от определението да се изпрати на Трето РУ–ОД-МВР-Варна и на ОС „ИН“, сектор „Пробация“ – Варна, съгласно Инstrukция № 1/2018 г. за взаимодействието на структурите на МВР и ГД "ИН" при изпълнение на електронното

наблюдение.

Настоящото определение следва да бъде изпълнено след влизането в сила на същото, на основание чл.343 от НПК.

Определението в тази част за изменение на мярката за неотклонение може да се обжалва или протестира 7-мо дневен срок от днес, пред ВАпС.

Съдът намира, че с оглед призоваване на вещите лица по списъка на обвинителния акт, а също така и с оглед извършване на разпит на вещото лице М. ЕК. чрез видеоконференция на основание чл.149, ал.8 от НПК във ФРГермания, следва да бъде изпратена ЕЗР до компетентния съд в Германия.

С оглед на което и съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА до разпит чрез видеоконференция вещото лице М. ЕК., живущ във ФР Германия.

Да се изготви и изпрати ЕЗР за организиране на неговия разпит за следващата резервна дата, която ще бъде определена от съда.

АДВ.Н.: Ние държим на личното изслушване на вещото лице Екарт, тъй като тази експертиза е извършена по делегация на ДП и тези процедури по линия на международното сътрудничество, където вещото лице е дало своето заключение. С оглед на този резултат, който е депозиран като заключение и предвид категоричното разминаване на двете експертизи – тази, изготвена от ДНК специалист от Бургас и още повече заради тези разлики на заключението, държим по възможност да бъде призован лично.

Това искане е изрично такова и това настоява и нашия подзащитен.

Ако не успеем да го призовем, тогава ще бъде разпитан чрез видеоконференция.

С оглед разпита на вещите лица по списъка на обвинителния акт, както и за осъществяване на видеоконференция за разпит на свидетелите П.Д. и В.Д. съдът намира, че производството по делото следва да бъде отложено за друга дата и час, като бъдат призовани останалите вещи лица, с изключение на М. ЕК., който да бъде призован чрез ЕЗР за следващата дата на съдебно заседание, след 21.03.2022 г.

Предвид горното и съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТЛАГА производството по делото и го **НАСРОЧВА** за **21.03.2022 г. от 09.30 часа**, за която дата и час явилите се лица са уведомени от днес.

Да се призоват подсъдимите, гриищи и частни обвинители Е.Т., Д.Д., Ж.Т., както и

вещите лица по списъка на обв.акт, също така и адв.Т. и в.л.д-р Г..

Да се изпрати писмо до СГС с искане за насрочване на производство по провеждане на разпит чрез видеоконференция на основание чл.139, ал.8 от НПК на свид.П. АЛ. ДР. и В. Н. ДР. на 21.03.2022 г. **от 10.00 часа.**

ОПРЕДЕЛЯ резервна дата на разглеждане на производството 19.04.2022 г. от 09.30 часа, за която дата да се изготви ЕЗР за призоваване на вещото лице М. ЕК..

Протоколът е изготвен в открито съдебно заседание, което приключи в 16.40 часа.

Председател: _____

Член-съдия:

1. _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

3. _____

Секретар: _____